

Thou, Jacques Auguste de

Iac. Avg. Thvani Historiarvm sui temporis Pars ...

Bd.: 2,2

Parisiis (1606)

H.un. 600 a-2,2

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10034066-7

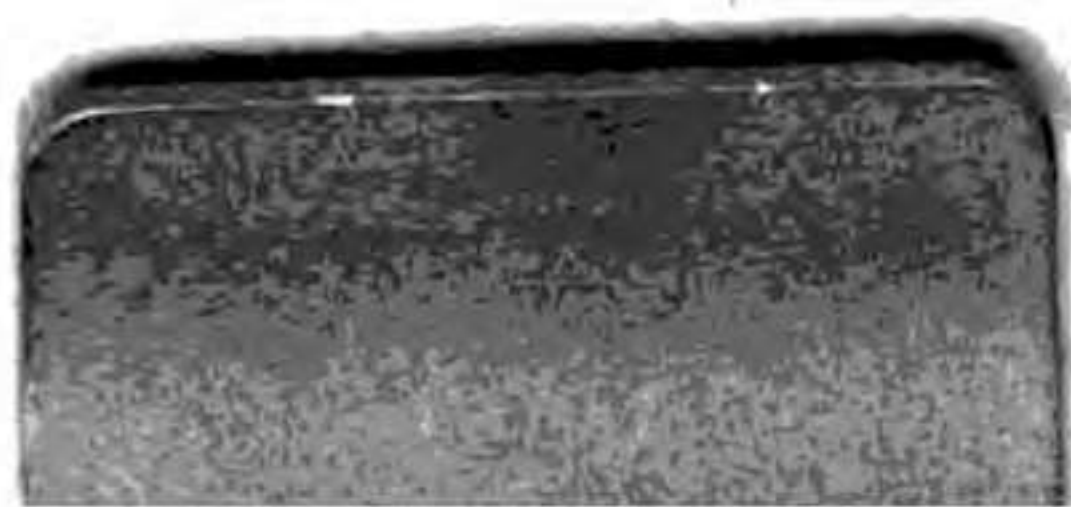
Copyright

Das Copyright für alle Webdokumente, insbesondere für Bilder, liegt bei der Bayerischen Staatsbibliothek. Eine Folgeverwertung von Webdokumenten ist nur mit Zustimmung der Bayerischen Staatsbibliothek bzw. des Autors möglich. Externe Links auf die Angebote sind ausdrücklich erwünscht. Eine unautorisierte Übernahme ganzer Seiten oder ganzer Beiträge oder Beitragsteile ist dagegen nicht zulässig. Für nicht-kommerzielle Ausbildungszwecke können einzelne Materialien kopiert werden, solange eindeutig die Urheberschaft der Autoren bzw. der Bayerischen Staatsbibliothek kenntlich gemacht wird.

Eine Verwertung von urheberrechtlich geschützten Beiträgen und Abbildungen der auf den Servern der Bayerischen Staatsbibliothek befindlichen Daten, insbesondere durch Vervielfältigung oder Verbreitung, ist ohne vorherige schriftliche Zustimmung der Bayerischen Staatsbibliothek unzulässig und strafbar, soweit sich aus dem Urheberrechtsgesetz nichts anderes ergibt. Insbesondere ist eine Einspeicherung oder Verarbeitung in Daten systemen ohne Zustimmung der Bayerischen Staatsbibliothek unzulässig.

The Bayerische Staatsbibliothek (BSB) owns the copyright for all web documents, in particular for all images. Any further use of the web documents is subject to the approval of the Bayerische Staatsbibliothek and/or the author. External links to the offer of the BSB are expressly welcome. However, it is illegal to copy whole pages or complete articles or parts of articles without prior authorisation. Some individual materials may be copied for non-commercial educational purposes, provided that the authorship of the author(s) or of the Bayerische Staatsbibliothek is indicated unambiguously.

Unless provided otherwise by the copyright law, it is illegal and may be prosecuted as a punishable offence to use copyrighted articles and representations of the data stored on the servers of the Bayerische Staatsbibliothek, in particular by copying or disseminating them, without the prior written approval of the Bayerische Staatsbibliothek. It is in particular illegal to store or process any data in data systems without the approval of the Bayerische Staatsbibliothek.



Handwritten signature or scribble in the bottom right corner of the page.

Bayerische
Staatsbibliothek
München

Noercarmius, qui vrbe potitus quosdam ex Ministris ac nonnullos ex eorum doctrinæ addictis supremo supplicio affecit. interea Brederodius fœderatorum princeps, ne quam pacis ineundæ rationem non experiretur, ad Parmensem sociorum nomine scribit, ac veniam in aulam veniendi petit, admixtis de securitate nuper data querellis. id vero Parmensis enixe prohibet, cum eorum aduentus occasione Non. April. superiore anno omneis in Belgio turbas excitatas diceret, impostoque Bruxellis præsidio interdicit, ne nobiles in urbem intromittantur. itaque Brederodius iterum Antuerpia ad Parmensem dat literas $\overline{\text{VI}}$ Eid. Febr., & minime supplicem libellum priore anno oblatum, sed perniciofa cardinalis Granuellani & Hispaniensium de Inquisitione introducenda, hoc est, intolerabili liberis ceruicibus iugo imponendo consilia, præterea serum nimis ac minus æquum ad libellum datum responsum, causam motibus nuper excitatis præbuisse affirmat. se ac socios nullam componendarum rerum æquam condicionem recusare. ob id ad ipsam cum bona eius venia venire voluisse; quod cum ipsis dnegatum sit, libellum, quem vt in bonam partem accipiat, rogant, mittere statuisse. eo repetabant superiore anno actorum memoriam; $\overline{\text{V}}$ tili proximo ex communi sententia motus compositos, & iuxta præscriptam formulam & ipsius mandatum a præfectis res in prouinciis ordinatas. quod sicubi non æque feliciter successerit, id nonnullis minus quam par esset, publicæ tranquillitati studentibus, non sibi imputandum. postea vero prohibitum concionum locis publice concessis

lationem, sacramentorum administrationem, quæ magnas in sacra & ciuili re perturbationes excitat, nuptiarum item nouo ritu celebrationem, quæ in hereditatibus ac successionebus non mediocres difficultates gignant, simul permissam contendunt. quibus rebus regiam maiestatem & magistratus auctoritatem labefactari & omnino conuelli. quod cum omnibus in confesso sit, mirari eorum impudentiam satis non posse, qui fidem publicam appellant, pro libelli Non. April. oblatis securitate a se datam, non etiam pro religionis libertate, de qua nunquam cogitauerit. his querimonias in eos addit, quasi concitandi populi contra regem, sacrum ordinem, ac rem denique publicam auctores fuerint; quibus malis ante omnia occurrendum censeret, monetque, ut domum quisque abeant, atque ita se in posterum gerant, ut dicta factaque sua regi in Belgium venienti approbare possint. ni moniti faciant, se remedium tempestiuum adhibituram. hoc minaci responso iritati potius, quam placati fœderati omissa omni alia ratione ad vim vertuntur. & Brederodius quidem circa Vianam, Io. Tolosius circa Antuerpiam, alij per Flandriam militem conscribunt. Viana oppidum est in Batauis ad Lecam fluuium, qui Rheni brachium facit, prope Ultraiectum situm, quod non solum iure ad se pertinere contendebat Brederodius, nam minime id controuertebatur, sed etiam eius dominium omni obsequio ac fide liberum in eo sibi arrogabat, ut pote ab Hollandiæ comitibus genus ducens, quorum seu successione seu beneficio Vianam principatus titulo maiores suos possedisse aiebat.

CIO IO LXVII

tus usum omnem auerteret, etiam de re publica varie sentiebant. nam pars Parmensi esse parendum, & Megensem in urbem admittendum censebant; adhuc veniæ locum esse; nec expectandum, dum intercluso commercio, quo solo tanta vrbs alatur, & incisis nervis ad miseras pteces minime exaudiendi confugiant. alij libertatem, quam legibus nequeant, armis tuendam censebant: nam ea amissa nihil superesse; proinde vitam opes & omnia sua in id impendenda, ut illam a maioribus acceptam retineant, nec committendum esse, ut propter vitam viuendi causas perdant. ita diuersis sententiis rapti plebis animi, ut prope ad arma ventum sit. quod vbi cognouit Megensis, clam cum iis, qui secum sentiebant, agit, magnisque promissis onerat; cum iisque conuenit, ut nocte insequenti ad eam vrbs partem, quæ eorum custodiæ commissa erat, cum dato signo impetum faceret, ipsi quasi propugnaturi accurrerent, patefactisque portis ac coniunctis viribus ipsum admitterent. quod & exitus approbavit; admissusque Megensis, qui statim in seditiosos animaduertit, plerisque ultimo supplicio affectis, aliis vrbe pulsus. Bombergus motum præsentiens mature se periculo eripuit, accepto etiam stipendio; & cum discederet, concessio non solum suis, sed & oppidanis tempore, quo in tutum euadere possent. quo facto Megensis successui insistendum ratus in Hollandiam, vbi confœderati res novas præcipue moliebantur, ducit, inopinatoque aduentu suo eorum cepta magna ex parte disturbat. interea Tolosius cum delecta nobilitate a Petro Ahekio Mildeburgensi accitus Vlissingam in Va-

quandam domum inclusisset, ibiq. vltimam vim sustinere decreuisset, incendio excitato cum domo crematus est. quo casu consternati Antuerpienses statim arma corripunt, licet non bene inter se concordēs, quippe cum alteri haut satis alteris fiderent. mox eo missus a Parmensi Arausiensis, & Hocstratanus, qui primo male accepti sunt, vnusq. adeo præfracta audacia repertus est, vt gladium strictum in Arausiensis oculos ferre ausus sit. verum ille, qui plebis moderandæ artem calle-ret, patientia eorum impetum vicit; & Catholicos cum Martinianis, nam ijs melius inter se conueniebat, in plateam publicam iuxta monetaleis ædeis conuenire iubet. ij numero cccc equites erant. diuersa parte Itali, Hispani ac Lusitani institores, veriti ne tumultuantium imperus in se ac suam perniciem verteretur, & ipsi cum armis in vico iuxta æstuarium conglobantur. contra hos Calviniani stabant, numero impares, sed armis & tormentis dispositis instructiores, quib. se in ponte Murano muniuerant. biduum vltro citroq. comeando infumptum; tandemq. Arausiensis prudentia & interuentu Ioannis Stralij consulis admodum cunctis gratiosi, placati ciues, cum quisq. mutuam lanienam horresceret, accepta vtrinq. securitate in suas ædeis dilabuntur. nec multo post, cum passim res prospere Parmensi succederent, nec vlla spes aliunde auxilij esset, Bruxellas oratores mittunt, qui cum ipso in has leges transigunt, vt Protestantium conciones omittantur, Catholicorum concionatores restituantur, templa instaurentur, priora edicta seruentur, nemo ob præterita morte aut facultatib. multetur, donec aliter

ille, hoc solabitur, quod amicis in tempore, imo patriæ, consilio ac manu adesse voluerim; quod cum occulta Dei voluntate & cæcis ad pericula animis minus valuerim: quod vnum superest, tibi denuntio Egmondane, fore, vt si animum obfirmare perseueraueris, non solum te, sed tua caussa omneis harum regionum procures in manifestum exitium præcipites; iamque animo prouideo, te pontem venturis Belgij hostibus straturum, per quem vbi in has regiones pedem intulerint, loco tropæi caput tuum a trunco abscissum statuent. quibus dictis, siue præfaga mente siue vt proprio periculo Egmondanum a sententia dimoueret, post amplexus non sine lacrimis vtrique datos discessere. & Arausiensis paullo post petita a Parmensi venia Antuerpia Bredam petit, & inde in Germaniam, quasi ad res domesticas ordinandas profectus est; plerique ab ipso clam moniti mox secuti sunt. maior pars nobilitatis cum Egmondano, in cuius meritis fiduciam habebant, mansit, & se illius exemplo a fœderatorum caussa separauit. dum hæc agerentur, Aldenardæ omnino conciones interdictæ sunt, & Brugis vt Protestanteis a conueniendo deterrerent ad locum concionis mittunt, qui ministrum iuberent crastina die se coram magistratu sistere, vt iuxta pacta regi fidem publico sacramento cuncti obligaret; ni facerent, scirent concionibus sibi interdictum. is vero cum minime comparere tutum existimaret, fuga sibi consuluit. paullo post Protestantes alium sibi ecclesiastem conciliant, qui in porta comprehensus, & quod a meridie publice concionari contra magistratus, & Franconatus, is est magistratus vrba-

hactenus fecerant, ex eo consternatione territi de pristino ardore ac pertinacia plurimum remisere; & cum nulla spes auxilij superaret, tandem IX Kalen. April. sub vesperam regis arbitrio deditio- nem fecere. Noercarmius urbem ingressus mox portas obferari iubet, & Michaellem Herlium pri- marium ciuem, turbarum, vti iactabatur, incitato- rem cum filio in carcerem coniectum securi per- cussit, Guidonem Bresseum, & Peregrinum Gan- grenum concionatores in furcam tolli iussit; com- plures alij supremo supplicio affecti, & vt qui- dam scripsere diuersis vicibus $\overline{cc}$ amplius capite plexi sunt. secundum hæc Noercarmius Aman- di fano prius occupato Cameracesium episcopi Cameracensis oppidum ducit, quod Protestan- tibus huc vsque patuerat, & inde continuis ex- cursionibus populares vexati fuerant. verum op- pidani Valencianarum deditioe intellecta lo- cum deseruere, qui mox militi in prædam cessit. captus Philippus concionator, & manu ampu- tata patibulo affixus est. fama sparsa, quasi abo- lita concionum libertate, & antiquæ religionis cultu vbique restituto, rex interuentu Parmensis placaretur, & consilium de exercitu in Belgium immittendo omitteret, procures certatim in id in- cumbunt, vt regis ea in re desiderio satisfacerent. itaque vbique fere interdictæ Protestantium con- ciones, templa instaurata, & imagines maiore; quam deiectæ fuerant, in Flandria ferijs Paschali- bus, animorum ardore restitutæ, templa nuper a Protestantibus exstructa Hipris, Balcoli, Armen- teriæ magno concursu diruta; Cominij item, vbi Araschotani iussu ex eorum materia ac trabibus

CIS IO LXVII

labentibus, Gerardo Grosbeckio præfuli ac principi suo deditioem fecere, & leges a victore accipere, vt templa suis sumptibus instaurarent, belli impensas sarcirent, Catholicam R. religionem deinceps profiterentur, omni alia reiecta, & præsidium reciperent, nec multo post extra Ruremondam in Geldria egressi 15 circiter Protestantes ad concionem, cum in urbem redire vellent, a magistratu excluduntur. ne Colonia quidem Agrippinæ ab his motibus immunis fuit, vbi minister quidam Calvinianus cum haut longe ab urbe concionaretur, magnam hominum multitudinem ad se pellexit, vt non levis metus ciuibz sit iniectus, ne ex ea occasione seditiosi aliquid in publicæ quietis perniciem molirentur. verum prudentia Constantini Lishirkij consulis, qui edicto prohibuit, ne qui ad conciones urbe exirent cum concionatorem auditoribus amplius ad eum non conuenientibus solitudinis tæderet, is metus discussus fuit. Gubernatrix vero postquam cum Antuerpianus transegit, mox eo Carolum Mansfeldium Petri Ernesti F. præmittit, qui urbem hostili specie cum xvi Gallorum signis ingressus est. cum biduo post subsecuta est Parmensis cum 15 equitibus; mox decretæ supplicationes magna equitum velleris aurei pompa celebratæ. dein plerique capti, nonnulli etiam, qui turbis causam dedisse iactabantur, in furcam acti. templa instaurata, vetera placita de religione renouata, pueri a Protestantibus baptizati rursus sacro lauacro abluti; templa etiam Protestantium magnifice, quantum per temporis angustias licuerat, exstructa deiiciuntur, & arma diligenti per

tatem ac rebellionem nulla pœnitentia aut satisfactione expiabilem esse censuit, nisi post delicti publicam declarationem se vitam ac fortunas principi suo, vt de ijs arbitrio suo statueret, sine vlla conditione permitterent. quod cum præfractæ contumaciæ homines minime facturos esse appareat, regem officio suo, quod pro dignitate sibi a Deo commissa sustinet, defuturum, nisi exacta seueritate, & cuius exemplo alij sapere discant, perduelleis coerceat, in idque totos ingenij neruos intendat, & omne imperij robur pro tam gloriosa & in Deum ad æternam sui inter homines memoriam expeditione impendat. hoc consilium, quia Granuellani cardinalis, qui itidem olim in tempestiuæ in Germanos seueritatis exercendæ siue auctor siue astipulator fuerat, alioqui Belgis ob priuatas simultates infesti auctoritate firmabatur, Philippus natura sua iniurias haut facile animo deponens, & Hispanorum, qui bellum in Belgio gerendi occasionem aucupabantur, ambitioni seruiens, Albani sententiæ subscripsit, assentientibus Feriaduce, qui mox sententiam mutauit, Spinosa, & S. Inquisitionis præside, qui nouos populi motus coerceri, non solum ad officium suum pertinere, sed in auctores ac confcios seuera ultione animaduerti existimationis suæ interesse dicebant: ad idque non solum ab inueteratis Belgici nominis hostibus instigabatur, sed etiam literis Parmensis in dies confirmabatur, auctoritatem regiam paullatim recuperari, & seditiosos aut sensim dilabi, aut vi ac metu ad officium redire affirmantis; quo maturius occasione insistendum ratus, illustri in perduelleis edito

nauijs ingredi infra dignitatem, & parum tutum, cum magna ac regia classe, & longum & periculosum erat: quippe cum per Zelandiam aut Hollandiam appellendum esset, quæ prouinciæ maxime omnium ob religionem turbatæ, & ob Arausiensis illarum præsidis fidem suspectæ erant. altera per mare mediterraneum, & inde per Italiam ac Germaniam vti longa ac damnosa, sic & principum Protestantium ratione, quorum perditiones cum numerofo exercitu transeundum erat, periculosa summopere videbatur. vltima restabat per Italiam, Sabaudiam, Sebusianos, Sequanos ac Lotaringiam, quæ & ipsa non carebat suis incommoditatibus; tamen tutior prioribus & compendiosior visa est. cum vero iam inclinata tempestate periti rerum metuerent, ne per aspera montium in Sabaudia impedimenta parum commodè traduci possent, & equites ac pedites etiam cum niuium inclementia ad perniciem colluctarentur, a rege comeatus petitus, vt per Prouinciam ac Lugdunensem agrum ditionis nostræ & melioris cæli regiones exercitum traducere in Sequanos liceret, nec Genuam vsque copiæ portarentur; sed ad Forum Iulium in Prouincia exponerentur. verum vrbi rex se excusauit, & per has prouincias Protestantibus frequenteis & quibus non poterat non magnopere suspectus esse Hispanorum aduentus, neq. tutum copiarum transitum, neq. vero se ipsi idonee cauere posse hoc rerum statu ostendit. tandem decretum fuit per Sabaudiam iter habere; & quia Philippus eam comeatus inopia laborare intelligebat, Ioannem Acugnam Velam ad Emanuelem Philibertum

CICLO LXVII

triremibus ad exercitum portandum appulerat, venit cum xv vexillis tironum, qui in locum veteranorum Neapoli & per Siciliam, Sardiniam & in Insubribus distribuerentur. alia duo mox Tarraconem conuenerunt. tandem vi Eid. Maias Albanus soluit, & cum sub id ipsum tempus febris accedente arthritidis familiari morbo correptus esset, præmissa Genuam cetera classe, ipse cum iiii triremibus Nicæ subsistere coactus est; ubi collectis viribus, septimo, postquam ex Hispania discesserat, die Genuam appulit, & ex xvii vexillis tironum, quæ secum adduxerat, iiii delegit, quæ veteranis ad Belgium destinatis admiscuit. inde Alexandriam terrestri itinere petit, ibiq. Gabrielem Cueuam Albuquerqueij ducem principatus Mediolanensis præsidem obuium habuit, & Bernardinum Mendozam ad Pontificem ablegat, ut consilia Baionæ cum regina ante biennium ipsius instigatu inita resumeret, & quid facto opus esset, cum eo consuleret; ad fanum Ambrosij Subalpinae prouinciæ oppidum ad radices Alpium, nec longe a Ceniso monte copiosam annonam comportandam curauerat, Ibarra, eoque copias omnes conuenire iusserat, ut ibi vniuersus exercitus recenseretur. in eo erant xix signa legionis Neapolitanæ, ductore Alfonso Villoa, x signa legionis Siculæ, ductore Iuliano Romero, x item signa Insubris legionis, ductore Sanctio Lodognio, x denique signa legionis Sardoæ cum iiii tironum signis ei additis, ductore Consaluo Bracamontio; quæ simul omnes xlix vexilla, & viii ciclos cc xxc peditum Hispanorum efficiebant. singulis signis in fronte admixti xv maiores scloppetarii,

exercitui pereundum esset. discedente per Allobroges Hispano exercitu metus iniectus vicinis Heluetijs & Geneuensibus præcipue, ne quid in itinere Albanus contra eos moliretur. quam occasionem sibi minime prætermittendam ratus dux Sabaudia tentatis ante per suos Bernatum animis antiquas controuersias renouauit, & de præfecturis aliquot maioribus suis ademptis cum ijs transiegit. hæc autem rei origo fuit, sicuti ex Philippo Comineo nostro didicimus. Carolus pugnax, ultimus ex Francica familia Burgundionum dux, cum nullum desiderijs modum faceret & ingenti animo ambitiose longinqua etiam captaret, Iolandam Ludouici XI sororem & Philiberti Sabaudi viduam etiam in potestatem redegerat, & ditionibus eius ad explendam animi inexhaustam ulterius semper progrediendi libidinem abutebatur. dumque in eo est, accidit Iacobi Sabaudi comitis Romontij temeritate, vt Heluetij ex leui causa, sed qualis cum gente paupertate nobili intercedere poterat, grauissime irritarentur, carro scilicet cuiusdam Heluetij ouillis pellibus onusto iniuriose a Romontianis abacto; qua de re cum crebras per legatos Heluetiorum querimonias negligere videretur Romontius, homines libertati assueti & iniuriæ impatientes armis rem agunt, & Vatensem præfecturam atque alias Geneuæ circumpositas inuadunt, & sui iuris faciunt. inde occasionem, quam alioqui magno mercatus esset, Burgundio arripit Heluetijs arma inferendi, a qua voluntate nullis conditionibus ab Heluetica gente propositis abduci potuit, neq. Ludouici regis precibus, qui negotio per

CICCO LXVII

dens, dum per Allobroges & Sebusianos iter haberet, auctor fuerat reginæ, vt Heluetiorum auxiliareis copias conduceret, & delectum per regnum haberet, vt eodem tempore in Gallia & Belgio sectarij opprimerentur. nec id segniter factum. nam & vi Heluetiorum cicco conscripta, & delectus per Campaniam & Picardiam habiti: datum præterea negotium præfectis, vt cum equitum turmis aliquot & peditum cohortibus specie limitis tuendi in armis per omnem illum tractum quasi ad latera Albani incederent. quæ in suam perniciem fieri Protestantes apud nos interpretati, eo maturius arma sumpsere, & regem atque eius aulam Moncelli in Meldis, vbi diuerterat, pæne oppressere. acceptis in Sequanis iiii equitum cataphractorum turmis, quæ cccc efficiebant, quas Philippus conscribi iusserat, ducibus Vergio Comitatus præside, Capralio, Monmartino, & Cloroyallio ex primaria nobilitate, c item equitibus scloppetariis, duodecimo post die Fontenaium in Lotaringiæ limite Albanus venit; atque inde duodecimis castris Theodonisvillam petit Luxemburgensis principatus oppidum, vbi obuium habuit Carolum Emerium Barlemontium & Noercarmium a Parmensi ad eum salutandum missos, quibus ille mandatorum regionum exemplum Gubernatricis nomine petentibus exhibuit. iis armorum summa præfectura per Belgium vniuersum illi attribuebatur: cum vero pacata omnia in Belgio esse intelligeret, vt sumptibus parceret, equitatum Germanicum nuper conscriptum, qui eum in limite operiebatur, dimisit, seruata tantum Alberici Lodronij legione, quæ Theo-

CIC ID LXVII

commisisse, quarum in tempore illam certiore faceret. tum roganti Parmensi, quid illud esset, Albanus quasi per risum superbe respondit, in præsentiarum minime animo succurrere, sed temporis progressu id se in memoriam reuocaturum, & ei quicquid esset postea declaraturum. quod cum maxime Parmensis animum pupugisset, tamen iniuriam eam prudenter dissimulauit, occasionem opperiens, dum petita a rege venia e provincia, quam summa fide & æquitate administrauerat, honeste discedendi, disparis successoris comparatione, partim calumnias de se ad regem delatas, quasi conniuentia sua turbas aluisset, per absentiam suam reuinceret, partim sui desiderium maius in Belgio relinqueret. vbi venit Albanus Bruxellas, distributis circa se per Brabantiam copiis, scripto edito ad libellum superiore anno oblatum regis nomine respondet, reuocatisque Caroli V ac regis de religione & Inquisitione placitis, eorum moderandorum, ordinum item Belgij conuocandorum spem omnem præcidit: tum datis ad singularum prouinciarum ordines fiduciariis literis, quid sibi a rege mandatum sit, indicat, hortaturque, regi se morigeros præbeant, arma deponant, maiorum sacra colant: typis etiam ad maiorem fidem auctoritatis sibi a rege creditæ faciendam diploma regium excudi iubet. inter arcana Albano a rege commissâ præcipuum illud fuit, vt suspectos procures in potestatem redigeret; cumque ei Ecmundanus Tilmonem usque obuiam processisset, Albanus in congressu, conuerso ad suos sermone, ita tamen vt Ecmundanus exaudire posset, dixisse ferebatur, En ma-

ad eam emanaret. Gandenses etiam in illa fortuna antiquos spiritus resumentes, cum se praesidio grauari inique ferrent, cum Ecmundano Flandriae praeside egerant, ut causae suae patrocinium apud Albanum susciperet. nec ille abnuerat. itaque legatos e suo ordine ad Albanum cum Ecmundano Bruxellas proficiscente mittunt, qui nullum aliud ab Albano responsum tulerunt, quam se curaturum quod e re sui regis esset. tandem re composita cum Ecmundano & Hornanum Bruxellas exciuisset tanquam de grauissimis negotiis consultaturus, eos in consilium vocat a meridie v̄ Eid. viiibr., eodemque tempore Ioannem Casembrodium Bakerselam, qui & ipse Bruxellis erat, obseruari iubet per Andream Salazarium Panhormitanæ arcis in Sicilia praefectum, & Ioannem Spuchium arcis Publinensis itidem praefectum. mittit & interim comitem Lodronium & Sancium Lodognium Antuerpiam, qui Antonium Straëlium virum opibus & gratia inter ciueis suos florentem comprehenderent; quod illi fecerunt, inter Antuerpiam & Mecliniam iter facientem nacti, & statim eius bona Antuerpiae describi & ipsius ædeis obsignari curauerunt. quæ dum agerentur, Albanus de arce Antuerpiae construenda, cuius & delineationem proponebat, dissertatione instituta consilium in vesperam vsque extrahit, dum de Straëlio & Casembrodio captis sibi constaret; quos ubi comprehensos rescivit, statim consilium dimittit, dato negotio Sanctio Auilæ stipatorum suorum ductori, ut Ecmundano, Hier. Salinae Portus Herculis in Etruria praefecto, ut Hornanum captiuum sisterent. ij

CIO IO LXVII captos procures secuta est, Albanus ab Ecmundano arcis Gandensis tesseram poposcit, ut ea representata Trullerus, qui ipsius nomine arcis praeerat, eam in potestatem suam, aut eius, quem vellet, traderet. tradita arx & Alfonso Villoæ, qui iam in vrbe cum sua legione erat, commissa, moxque Ecmundanus & Hornanus in eam sub custodia missi sunt. ceteri nobiles, pars Viluordam translati, pars Bruxellis asseruati sunt. cum caperentur illi, aderat P. Ernestus Mansfeldius, qui Carolo filio, quod cum fœderatis initio capita contulisset, metuens, præsenti innuit, ut se subduceret; neque gratiæ, quam ex meritis ac fidelis obsequio apud regem collegerat, neque adeo Albani implacabili seueritate viri amicitiae confideret; atque is patris monitis obsecutus propere fuga sibi consuluit, & apud nos honorifice acceptus est; vbi cum diu mansisset, vna & altera post primæ obitum vxore in Gallia ducta rursus in Belgium abiit; & bellis postremis indignam regibus nostris & nomini Gallico gratiam rependit. interea missis passim, qui in seditionis auctores inquirerent, ingens terror per vniuersum Belgium spargitur, multique cum suam innocentiam non satis tutum perfugium esse cernerent, aduersus impotentem Hispanorum sæuitiam sibi metuentes, pars in Britanniam & maritimas ciuitates, pars in Germaniam & Galliam proximam diffugere. secundum hæc, habendorum in Belgio comitiorum spes, quæ prouincialibus aliquantula fulserat, prorsus euanuit: in eorumque vicem institutum vniuersale consilium, cui ipse Albanus præsidis titulo præesset, & nominati initio ex

gulos excitatis latis ac proiectis propugnaculis, quorum quatuor inusitato etiam inter Hispanos fastu ex sui vnus nomine appellari voluit Albanus : nam primo Ducis , alteri Albæ, tertio Ferdinandi , quarto denique Toletani gentile nomen indidit , quinto de nomine artificis Paciotto nomen fecit. festinatis operis deproperatum opus Albani iussu , bis mille hominibus laborem continuantibus ; in cuius rei sumptus Antuerpienses $\overline{\text{cccc}}$ florenorum $\overline{\text{cic}}$ contulere , quæ ex centesimæ & decimæ erogatione imperata resarcirentur. idque eo propensius ab eis factum , quod urbem præfidiario milite exoneratum iri sperarent , cum tamen nullum ex ea re leuamentum senserint. nam cum arcis custodia primo cum idoneo præsidio attributa esset Gabrieli Serbellino Mediolanensi spectatæ virtutis duci, cuius aliquoties a nobis supra facta mentio est , & postea Sanctio Auilæ olim gregario militi , sed ex eo ad maximos honores euecto, nihilominus Albericus Lodronius cum aliquot Germanorum signis vrbi impositus est. iamque ad eam altitudinem perducta erat munitio , vt defendi posset, cum armamentarium Mecliniense casu vrbi illi fatali arsit. nam $\overline{\text{xx}}$ ante annis ictu fulminis tacta turre in eadem vrbe , in qua puluis tormentarius asseruabatur , plus $\overline{\text{io}}$ homines , vt quidem scripsere, perierunt , partim ruina obruti , partim postea intercluso spiritu suffocati , & fame, cum victus non suppeteret, inter ruinæ moles miserabiliter cuncti. certe Io. Sleidanus libro $\overline{\text{xvii}}$ eam cladem pluribus verbis persequitur , & ultra ruinam, qua urbem penitus deformatam dicit, arbores radici-

initio constituerat, in Belgium honorifice ac secure veniret: verum eum domi retinere, vti scripsit Bernardinus Mendoza, filij custodia, quam mors ipsius nec non Elisabethæ vxoris propere secuta est, & Maurorum in Baetica exitiales motus, qui Hispanias omneis nimium quam commouerunt, de quibus in sequentibus singillatim dicemus. nunc e Belgio in Germaniam ac porrectas ad vītrionem regiones deueniamus. Durabat adhuc bellum Suecis contra Danos ac Polonos Erici temeritate irritatos, cui componendo, quod quietem Germaniæ sollicitare videretur, Maximilianus Cæsar prudentissimus princeps omne studium superioribus annis adhibuerat, neque hoc anno cessauit, mense Martio conuentu Sundij indicto, delegato ad id Friderico Palatino vīiviro, & Pomeraniæ principibus. Henricus Ranzouius Holsatiæ vicarius a Friderico Daniæ rege venerat, qui herum suum Cæsarianorum delegatorum arbitrio se summittere paratum ostenderet; sed cum Suecus legatos se mittere non posse rescripsisset, Ranzouius comeatu a delegatis petito in Daniam re infecta redijt. Ericus mense insequenti in Noruegia ad Asloiam cum exercitu erupit, & arcem Aggersansenam irritō conatu oppugnauit. nam cum præfectus loci, vt obsessores incommodaret, Asloiam oppidum incendisset, missis interim Hafnia a Dano copijs, Sueci repulsi sunt, & soluta obsidione arx seruata est. inde Suecus, quasi non satis esset hostem foris habere, etiam intus sibi fecit aut inuenit. nam mox quasi furore adactus præcipuos consiliarios ex leui suspicione in crimen vocatos Suantonem Sturam

fere tempore inter Polonos & Moscos ad Siti-
 num lacum pugnatum est $\overline{xvi}$ Kal. $\overline{viii}$ br. Polo-
 ni Vitesbeska egressi Moscos $\overline{ccc}$ circiter cecide-
 runt, captis $\overline{cxx}$ machinis & globorum ac pulue-
 ris magna multitudine, & opimis præterea spo-
 lijs. nec multo post prid. Eid. $\overline{x}$ br. Poloni præsi-
 diarij pedites Vitesbeska item egressi iuxta Vielis-
 sam arcem cum Moscis feliciter confligere mul-
 tis cæsis, alijs in fugam versis, quorum pars Dui-
 na fluuio submersi sunt; capti præterea ex prima-
 ria nobilitate Alexius Simiscouius, & Bagdanus
 Reorius. dum passim vires geritur, controuersia
 inter Daniae regem & Holsatiae duces agnatos de
 Sleuicensi principatu per delegatos, qui Othoniae
 in Fionia conuenerant, disceptata est. Holsati be-
 neficio quidem regum Daniae maiores suos ditio-
 nem Sleuicensem accepisse & tenuisse fateban-
 tur, nec proinde iuramentum, de quo cum Chri-
 stiano $\overline{iii}$ ante $\overline{xx}$ annos Coldingæ conuenerant,
 præstare recusabant; sed beneficium liberum esse
 & hereditarium aiebant, nec militiae obnoxium,
 cuius tam viri quam feminae capaces essent: idque
 allatis in medium priorum regum instrumentis
 & communi iure Danico, cuius in Sleuicensi
 principatu usus esset, confirmabant. ita a Volde-
 maro rege Iuthiae Australis principatum anno
 Sal. CIC $\overline{cccxxvi}$, cum dominio utili ac directo
 Gerardo Holsatiae comiti, ipsiusque heredibus
 initio concessum esse, solo iure superioris domi-
 nij & beneficij conferendi seruato. sic Christo-
 phorum regem biennio post insulam Cimbri-
 cam Ioanni Holsatiae comiti & ipsius heredibus
 tam masculi quam feminei sexus ab eo descen-

succedere in principatum potuisse, neque hodiernos principes legitimos eius heredes esse. his per aliquot dies agitatis tandem placuit, vt interuentu legatorum Augusti Saxonis VIIIViri, Vlrici Megalopolensis, & Vilelmi Hessi, res disputaretur, & amice componeretur. itaque totum decennium continuata tractatio, quæ demum anno huius seculi $\overline{\text{xxc}}$ finem habuit. Vilelmi Hessi mentio modo facta me admonet, vt de Philippo parente eius nouissima verba faciamus. is illustrissima & antiquissima toto Imperio gente ortus, vt qui initia sua ad Carolovingos nostros referret, atque adeo ad profugos illos Caroli vltimi illius stirpis, qui Aureliani in carcere decessit, liberos, haut procul a castris parentis Vilelmi Cambum Palatinatus oppidum obsidentis anno huius seculi $\overline{\text{miii}}$ natus, vitæ militaris inde omen tulit. postea scissa ob religionis causam Germania, Protestantium se & libertatis Germanicæ acerrimum vindicem præbuit, cum fœderi Smalcaldico subscripsisset, & postea contra Carolum Cæsarem, aduersa licet fortuna, tamen inuicto animo perstitisset. sed cum profligato Io. Friderico Saxone VIIIViro a Mauritio genero persuasus cum Cæsare transsegisset, vnus literulæ cauillatione astu Granuellani delusus ac carceri mancipatus totum quinquennium victricia Cæsaris signa & aulam secutus est, donec deficiente a Cæsare Mauritio libertati cum Saxone restitutus est. ab eo tempore vitæ anxie & laboriosæ post tot exantlatos labores pertæsus se domi continuit, nulla præterea re memorabili gesta, nisi quod ante quinque annos ad postulata Condæi reginæ se nomine tuentis auxiliarem

CISIO LXVII

num Quintini captus in Belgio detineretur, odio potius æmuli, quam Ambrosiæ Seniganæ favore afflictam ipsius fortunam subleuauerant. nihilominus postea scissa factionibus aula, atque adeo regno, Porcianus eius filius Protestantium doctrinam amplexus ad Momorantij & Coliniorum partes se applicuit, & Francisco Momorantio, cum ante biennium in armis Cardinali Lotaringo occurrit, Lutetiæ præsto cum suis fuit. [iusculo, quod illum emota mente ad furorem adegerit, vim ei insidiosè allatam a F. Claudio Cluniaci antistite per San-Bartholomæum emissarium suum, ut ingratitude hominis tanto beneficio gentilibus suis obstricti vlcisceretur, memorat auctor vitæ ipsius Claudij, cuius rei penes libri scriptorem, qui Dagonellus Vallius iuridicus Cluniaci præfectus fuisse perhibetur, fides esto.] Idem annus & Michaelem Stifelium Eselingensem iam octogenarium, postquam in Saxonia & Borussia diu professoris munere functus est, Ienæ in Thuringia abstulit, cuius libri arithmetici reconditione numerorum scientia referti in magno uti debent, pretio inter doctos habentur. in Italia Franciscus Robortellus Vtinenseis, qui magno cum strepitu Bononiæ & Patauij, professus, & varijs scriptis maiorem de se opinionem excitauit, quam impleuit, cum Carolo Sigonio, sed impari certamine sæpius & acerbius, quam inter literarum professores decuit, digladiatus, in ijsque contentionibus, Germanorum, qui & ei mortuo honorifice parentarunt, semper præcipuo favore adiutus, tandem vltimum diem xv Kal. April. clausit, quinquagesimum annum haut multum super-

rat Confluentia Ioannes a Leia archiepiscopus Treuironum ^{VII}vir, qui populos Augusta Treuironum & Confluentia mutationem religionis molienteis seuerè admodum coercuit. in cuius locum post longas contentiones dissidentibus Treuiris & sacri collegij sodalibus tandem electus est Confluentia ^{VII}Eid. April. Iacobus Hezius, cuius, etsi maiorum religioni additissimi, longe mitius ingenium sui experti sunt. Sed omnium maxime memorabile fuit bellum Gothanum, quod hoc anno in Germania imperij decreto gestum simul ac confectum est; cuius origo hæc fuit. Gulielmus Grombachius collectis Albertinae proscriptionis reliquijs, cum post occisum immani perfidia episcopum Vitzburgensem, & Herbitopolim ipsam pari audacia captam ac direptam, sollicitata insuper ad defectionem contra imperij leges nobilitate, quo res suas magis firmaret, & receptum sibi ac socijs a Cæsare proscriptis pararet, Ioannem Fridericum & Io. Gulielmum Saxones Ioannis Friderici olim ^{VII}virum filios clam obtestatur, vrget, increpat, nobilitatem respicerent, quæ episcoporum & aliorum tyrannide oppressa in ipsis tanquam vnicis patriæ libertatis vindicibus omnem spem reponat: quod si minus commiseratione aliorum tangantur, saltem priuato periculo admoneantur. id enim agi, vt oppressa nobilitate ipsi omni auxilio destituti opprimantur. nam in spoliatione patris minime scelus diu ante cogitatum stetisse, sed gradum ad maiora contra eos audenda factum; sapiant tandem, nec patientia nimia nouam accersant iniuriam; tantum velint; non enim defuturos, qui eorum au-

gatos orat patruelem factionis seditiosæ ducem cum satellitio vniuerso a se dimittat, sibi que ac suis hac in re consulat, neu se turbidis hominis consilijs immisceat. cautum esse Saxonicae domus fœdere, hosteis publicos aut priuatos, aut ab imperio proscriptos ne pars alterutra hospitio excipiat, aut patrocinio tueatur. eodem officio apud Ioannem Fridericum defuncti sunt Fridericus Palatinus $\overline{\text{vii}}$ vir, & Philippus Hesus; & Palatinus quidem in Thuringiam venit, & inde Lipsiæ cum Ioanne Gulielmo Augustum $\overline{\text{vii}}$ virum conuenit, vt offensionis causas, si posset, præcideret, & vtrumque cum $\overline{\text{vii}}$ viro patruele, ac rursus vtrosque fratres generos suos inter se conciliaret. primis dein comitijs, quæ sub Maximiliano Augustæ Vindelicorum celebrata sunt, renouata est sententia proscriptionis, & ad receptatores atque auxiliatores porrecta; quæ mox post datum tubis ac tympanis signum more sollemni publicatur, eiusque executio Augusto Saxoni $\overline{\text{vii}}$ viro demandatur. fuit & decretum, vt missa legatione iubeatur Ioannes Fridericus proscriptos in manus Cæsaris tradere, aut vinctos, vbi ille velit, sistere; ni pareat debita receptatoribus pœna afficiatur. nec multo post patuere insidiæ a Grombachio, emendicato Ioannis Friderici, cuius ingenio abutebatur, nomine in Augustum $\overline{\text{vii}}$ virum structæ, capto Ioanne Bemo haut procul a Dresda & scelus inter tormenta confesso, Philippo Plasso item insigni percussore ad id se a Grombachio conductum profitente. eodemque tempore alia testimonia ad Augustum afferuntur a Gunthero comite Schuartzeburgo & Christophoro Zebicio ex

quos illi Cæsar attribuerat, rem arcano & festinato consilio aggreditur; & ut imprudenteis opprimeret, media & aspera hieme copias præmittit, quæ ante urbem Gotham prius a proscriptis de clade in Pannonia accepta lætantibus, & ob id securis conspectæ sunt, quam de consilio Cæsaris quidquam animo tale concipere potuerint. id prid. Natalis Domini superioris anni accidit. denunciatio statim per facialem facta, qua subditi Io. Friderici a fide, quam ei tanquam legitimo domino debebant, ob læsæ maiestatis Cæsareæ crimen soluebantur, & deserto illo in Io. Gulielmi fratris verba iurare iuebantur. obsessa Gotha, neque tamen, quod adhuc pauciores numero copiarum aduenissent, undique cincta, comeatus & auxiliares ingressu haut omnino intercludi potuerunt. itaque ex vicinis locis aliquot milites, sed fere imbelles, in oppidum compulsi, & ex pagorum circumpositorum præda in aliquot dies annona comportata. mox adueniente toto exercitu, cum aliquot dies sine ullo operæ pretio elapsi essent, decimaquarta ab obsidione die Augustus VI^{IR} in castra venit, & iuxta belli leges dispositis cum Io. Gulielmo patruele aciei forma ac circumductis propinquo intervallo vniuersis copiis, deditio- nem fieri petit; qua negata, haut multorum dierum spatio mira arte ac festinatione distributis operis noctu diuque instans omnem undique urbem fossis, aggeribus & castellis circumdat, vallo tam prope ad urbem perducto, ut oppugnatoribus obsessisque colloquendi facultas esset, nequicquam displosa interim ingenti machinarum procella, qua tamen minime operæ impediri potuerunt.

CICERO LXVII

que locis notata & correcta. ipse vero, ut ex iisdem commentariis cognitum est, & stipendia ducibus de suo decreuerat, & præmia amplissima victori militi, ex præda ac terris occupatis proposuerat. inita & cum externis principibus occulta fœdera, ac præcipue cum Erico Sueciæ rege, cuius turbidum ingenium ad turbandam Germaniæ quietem coniuratis peropportunum visum est. missæ & ad regem literæ, grauissimis aduersus Cæsarem & imperij ordines querimoniis plenæ, quibus auxilia petebantur. facta postremo spes a Grombachio amicitia & opum Anglicarum ab Elisabetha: & quanquam Io. Fridericus Agnetem Hessi F. & Mauritij, qui patrem ipsius spoliauerat, viduam in matrimonio haberet, tamen persuasum ei tam facile uxorem repudiari posse, ut Elisabetham ipsam duceret, quam stolide sana soceri de euentu funesto toties vaticinantis monita repudiauerat. in eam rem confictæ a coniuratis quasi ab Elisabetha literæ notis arcanis exaratae, quibus illa mirifico eum sola virtutis & paternæ & suæ fama cognitum amore deperire contestabatur, & familiare cum ipso colloquium expetere. quibus rebus ut maior fides astrueretur, impudens iuxta & audax commentum Grombachium molitum affirmant; suppositam nimirum anno superiore feminam e prostibulo ad id ante instructam, quæ obsoleto habitu, ut lateret, Erfordiam venit; eodem mox Io. Fridericum vanis promissis a suis infatuatum venisse, & cum ea, quam Elisabetham rebatur, quæ relicto regno ad eum impotenti amore perculsa simulato morbo summa celeritate aduolasset, sic enim illa aiebat, ut con-

derico obstrinxerant, præfidiarij exegerant, & in posterum sacramento obligare se recusabant, siue causæ diffusi, siue de euentu male ominantes, quippe cum in vrbe defensores amplius contra tormentorum ictus altitudine valli non regerentur, & propter castella & tumulos a Cæsarianis excitatos tota interior vrbs hostium conspectui pateret: extra autem iam festinatis operibus exstructa omnia ad seriam oppugnationem & impetum faciendum essent. itaque præcipui extra eos, qui coniurationi nomen dederant, ex equestri ordine, aulicis, Senatu, ac plebe conueniunt, concordibusque votis consilium capiunt, & principem literis supplicibus, nam quominus ad eum admitterentur, a Grombachianis prohibebantur, monent, ne se ipsum ac suos proscriptorum causa obstinate perditum eat, nec existimationem suam cum iactura etiam salutis æternæ suscepto contra legitimum magistratum bello commaculet, maturaque resipiscentia se tam periculoso bello expediat. sed nullum ad illas, præter minas, responsum datum est; dumque clam oppidani rustici & præfidiarij consultant, casus incidit, qui occulta ac remissa eorum consilia ex indignatione in apertam seditionem adduxit. erat Gothæ Ioannes Hoffmannus præcipuæ inter ciueis auctoritatis & manu strenuus, ob idque primarius inter suos dux delectus, qui pridie Paschæ contra pacta, quibus cautum erat, vt præfidiarij arcem, ciues urbem tuerentur, & alteri alteris laborantibus succurrerent, ad castellum ab hoste erectum, quod arci multum incommodabat, oppugnandum erumpere cogitur. in eo conflictu nemine auxilio adueniente

muni epistola, quid in vrbe actum esset, a nobilibus, aulicis, centurionibus, Senatu, Saxoni $\overline{\text{vii}}$ viro, Io. Gulielmo, & Cæsaris legatis significaretur; & de consensu Io. Friderici petatum, vt dies condiceretur, qua per delegatos de pace ageretur, paratis cunctis proscriptos dederet, & urbem ipsam, si id æquis condicionibus liceret. huic epistolæ Io. Fridericus seorsim suas adiungit literas, non principibus, sed Cæsareis legatis inscriptas, quibus stolide tanquam urbis adhuc potens, ac si integrum sibi esset, æquis vt antea condicionibus agere, petebat, vt Palatinus $\overline{\text{vii}}$ vir, Gul. Cliuensis dux, & ipse Philippus Hessus socer, qui paullo ante e viuis excesserat, accerferentur, & in commune de pacis condicionibus deliberaretur. aberat tunc Augustus $\overline{\text{vii}}$ vir Cassellas cum Io. Gulielmo profectus, vt funus Hessi præsentia sua cohonestaret. interea respondent Cæsaris legati, & obsecros bene de Saxone $\overline{\text{vii}}$ viro propediem reuersuro sperare iubent, prius monitos, vt diligenter captiuos asseruandos curarent. vbi Augustus in castra rediit, Gothani quod petebant impetrant; ad literas Io. Friderici nihil responsum fuit. dicta congressui die proponuntur condiciones, in quibus fastu ne an socordia, incertum, cum se comprehendi passus esset, Io. Fridericus consilij inops, tandem conuenitur, vt ipse se urbem & arcem cum apparatu omni bellico, comeatu ac fisco dedat Cæsari sine vlla condicione, vt proscripti & Saxonis $\overline{\text{vii}}$ viri subditi, qui non renunciata domino suo obligatione contra ipsum militarunt, in $\overline{\text{vii}}$ viri manus tradantur; vt armati intra quatuor horarum spatium vrbe & arce excedant sine tym-

CIS ID LXVII

subinde dictitans, sibi malignitate astrorum communem cum patre fortunam fuisse; quasi non potius vanitate ac credulitate sua ac sceleratis perditorum hominum consiliis, & vanis ariolorum responsis deceptus, se in has inextricabileis calamitatum labyrinthos induisset. capto appositæ custodiæ, ac postridie se in manus Othonis comitis Ebersteini, Fabiani Schoneichij, & Christophori Carolovicij Cæsaris legatorum tradit, petitque ne in Austriam abduceretur, sed apud Saxonem $\overline{\text{vii}}$ virum relinqueretur. nihilominus triduo post Viennam ducitur, facta uxori eius abeundi & suppellectilem pretiosam secum asportandi copia. mox de proscriptis & captiuis quæstio habetur, & Grombachius imprimis tormentis subiicitur, ex cuius & sociorum confessionibus cum de criminibus, quæ commemorauimus, constaret, $\overline{\text{xliiii}}$ Kalend. Maij de iis supplicium sumitur. Grombachius & Brukius secti in quatuor partes. cum Steinio, quod eum tanquam a se seductum excusasset Gruimbachius, mitius actum: nam capite primum truncatus est, & postea quadrifariam sectus. eadem pœna Hieronymus Brandensteinius arcis præfectus affectus est, qui in diripienda Herbipoli se non tantum nefarie, sed etiam ferociter gesserat, & Gothanos in ea obsidione ita afflixerat, ut nisi iustum de eo supplicium magistratus sumpsisset, vltrices oppidanorum manus vitare non potuerit. laqueo gula fracta Ioanni Beiero. capite plexus est David Bongartenæus Sueviæ regulis Augusta oriundus, qui periculo se eripere potuerat, si lacero squalidoque amictu inter gregarios milites latere, quam in ferociente ac superbo equo

CICERO LXVII

comitabantur. ira varijs anfractibus per celebriores vrbis plateas, vt plebis oculos pasceret, circumuectus est, inde Neapolim translatus in custodia $\bar{L}$ armatorum, & domestico comitatu admodum exiguo: additum tamen postea indulgentia Cæsaris nouum famulitium. dein pro eo missis oratorib. Moguntinus $\overline{VII}$ vir & vniuersa Baioarorum Palatinorum familia, Brandenburgicus $\overline{VII}$ vir, Virtembergicus dux, Lantgrauius Vilelmus, Treuirenensis $\overline{VII}$ vir, Cliuensis dux, Badensis marchio & Hennebergensis comes deprecati sunt apud Cæsarem, vt Clementiæ ac lenitatis memor supplici captiuo ignosceret, proprio quidem errore, sed aliena potius culpa, quam sua, lapso: hoc daret decori familiæ, & principum gratiæ, qui pro eo intercederent. ad has preces scripto comprehensas scripto respondit Cæsar, & excusauit se, quod petitionibus eorum in præsentiarum satisfacere non posset: nam in hac causâ non suam, sed publicam Imperij causam veri, & cum cottidie de nouis machinationibus afferatur, reip. interesse, vt eos in potestate habeat, qui de illis suspecti sunt, tantisper dum motibus animorum sedatis metus omnis armorum ac suspicio euanescat. ita dimissi oratores, a quibus hoc impetratum, vt captiuus laxiori custodia teneretur. Post bellum Turcicum in Ratisponensib. comitijs decretum, conuenerant, vt trium annorum pecunia ad vnum contraheretur, ea lege, vt illa in Cæsaris manus non perueniret, nisi bellum cum Turcis gereretur. eadem de re & actum Erfordiæ $\overline{VI}$ tili mense; conuentus & Prægæ habiti ob eandem causam, & imperata Boëmiae graua vectigalia ad limitem alendum; ad ca-

CIC IO IXVII

huic malo remedium quæsiturus, ex proceritate corporis agnitus aliquot glandium ictibus petitus fuit, quarum vna summum humerum ita strinxit, vt vestis eius igne concepto, quod esset ad frigus pellendum pellib. facta, arderet. tandem commodiore machinis loco reperto, & ijs mox in illum improbo militum labore, quos in officio, si quisquam alius continere potuit, translatis, præsidarij ad extremam desperationem redacti in has condiciones transegerunt, vt vita ac rebus saluis dimitterentur; & ita arx prid. Non. Ianuar. huius anni in manus Schuendij venit cum opima admodum præda, qui Bebeci vxorem cum omni suppellectile libere ac tuto abire passus est: ipse tormenta sibi seruauit. nec magno temporis interiecto spatio, nulla hiberni frigoris ratione habita Munchausium pari felicitate obsidet, locum munitissimum & huic bello gerendo maxime opportunum, cuius præsidarij vitam facultatesque saluas pacti deditionem fecerunt. id incidit in XIII Kalend. Mart. quarto, postquam obsideri ceperat, die; quo nisi deditio facta fuisset, effuso postridie imbre insolito miles & omnis apparatus bellicus aquarum inundatione proculdubio periisset. accessit ad hoc Transsiluani damnum & aliud, quod pecunia, quam ille militum stipendio mittebat, a Cæsarianis in itinere intercepta sit. eo casu summo opere commotum eum constat, vt de arce quauis ratione recuperanda cogitauerit; quippe qua amissa sibi in Sarmatiam & Russiam omnem aditum præcludi videret, nec vllas subsidiarias e regno amico in posterum copias sperare posset, nisi eas per Moldauiam varijs ambagibus & itinere

CICERO 10 LXVII

si quidem legati de pace acturi illuc propere mitterentur, fore aiebat, vt Turci impetum sustinerent. itaq. legati a Cæsare Antonius Verantius antistites Agriensis, ante quinquennium eodem munere defunctus, & Christophorus Tiffenbachus Iunio exeunte Vienna profecti Byzantium versus iter susceperunt, quo tandem XI Kal. VII br. incolumes peruenerunt, moxque salutatis purpuratis, & publico conuiuio more gentis accepti, tandem ad imperatorem introducti sunt. diu tamen & in annum vsq. sequentem negotium extractum, Selimo interim Hadrianopolim profecto & ibi eum subsecutis Cæsaris oratoribus, donec res omnino confecta est, sicuti postea dicemus. In Italia hoc anno quidem pax, sed motib. quibusdam aliquantum interturbata fuit. nam Genuæ ex priuata causa partium studia excitata, & paulum a seditione abfuerunt. Io. Baptista Larcarius auctoritate & opibus potens in rep. illa principatum summam cum integritatis laude tenuerat, sed quod in occulto Hispanorum partib. fauere crederetur, cum magistratu exiret, obtinere non potuerat, quod aliis plerisque fuerat concessum, vt Procuratoris munere ac dignitate ad vitam ornaretur. id quominus a rep. impetrare potuerit, Augustini Pinelli & Lucæ Spinolæ Senatorum, qui censuram exercebant, seueritate factum cum intelligeret Io. Stephanus Larcarij F., iniuriam eam patri ac sibi factam ad animum reuocans iuuenili ardore stimulante ultionem parat, & sub vesperam palatio redeunteis per suos sicarios aggressus Pinellum scloppetii ictu interficit, Spinolam grauer vulnerat. quod vbi vno ex sicarijs comprehenso a Ioan.

ciarum principatus, cui cum summo imperio regis nomine præerat, oppida lustraret, & munienda curaret, re vera, ut copias in bellum, quod contra Protestanteis in occulto apud nos parabatur, sicut euentus docuit, in Italia conscriberet, suspicio iniecta fuit Vilelmo Mantuæ duci Ludouici fratri, cum quo non ita bene illi conueniebat, quasi prætextu rerum regiarum procurandarum Ludouicus in Montisferratenſis ditione proxima, in qua & ipse sibi partem petebat, aliquid tentaturus venisset. itaq. eo sibi diligentius circumſpiciendum existimauit, ne infesto Sabaudo tam vicino, & suspecto ex affectata causa fratris aduentu exules Casalenses res nouas in vrbe molirentur. eius autem rei originem altius repetemus. Casalium S. Euasij vulgo dictum, olim populo frequens & opulentum ob loci commoditatem municipium, quippe in Padi ripa situm, neque tamen tunc vllis mœnib. cinctum, postea dein varijs & amplis priuilegijs & immunitatib. ab Imperatoribus ornatum, ac postremo meri ac mixti imperij iurisdictione donatum fuit a Friderico I anno Sal. sexto supra millesimum centesimum & octogesimum, quam & gratiam illis CXXVII annis post confirmauit Henricus. sed cum postea Casalenses tanti beneficii immemores cum Ticino, Alba, Pompeia, Vercellis, & Valentio contra Henricum ipsum conspirassent, vniuersæ illæ vrbes priuilegijs & gratia a Cæsaribus concessa exciderunt, indicto etiam imperiali exilio, ut Albericus Rosatensis illius temporis IC. loquitur, hoc est, tanquam perduelles edicto Cæsareo proscriptæ sunt. huius edicti seueritatem veriti Casalenses in patrocinium

CIC IO LXVII

sua recuperata cum Anglis amicitiam colant. ad hæc querelæ additæ, quod regina transfugis ex Francia plerisque belli tempore receptum dedisset, nec reposcenti per oratores suos regi, contra quam vtrinque pactis cautum est, eos reddidisset. his aliisque rationibus cum se a Caleti restitutione excusasset rex, Anglici legati de cetero amice dimissi.



CIP 10 LXX

machinis, quas & secum habebat, & Nicofiam uenerat. ibi ante omnia Danduli caput a trunco reuulsum, hastæ, sic ut agnosci posset, ad terram obsessis incutiendum proponit. at Famagustani nuncio de clade Nicofiensis accepto a turcica omnia multitudine bello inutili urbem exorant, vñ cio mortalium, qui ex circumpositis castris in eam confluxerant, emissis, qui a Turcis benigne ac comiter excepti in suas domos inuiolati dimissi sunt. Turci vero, qui de Christianorum classe nihil explorati haberent, ea de re maxime solliciti Caccialebinum notæ diligentia piratarum cum vii triremibus minoribus speculatum mittunt, qui Cretam profectus, captoque Christianorum lembo cum de consilijs nostrorum & classe coniuncta ac mox Cyprum petitura cognouisset, statim ad suos reuertitur. re ad consilium delata, Pialis pugnae vniuersæ aleam vitandam censebat, nec pœnitere debere Turcos rerum eo anno gestarum ac partæ gloriæ, quam temerarium sit, periculoso certamine nec necessario in nouam & incertam aleam dare. contra Mustaphas & Halis disserebant, & hoc consilium specie sapiens inter minutulos regulos valere affirmabant, omnia uirtute metienteis, at magno ipsorum imperatorum cuncta ad decus referenda, cuius ingens fieret iactura, si Christianæ classi ultro eos lacessenti cedant, certamenque oblatum defugiant. itaq. classe, impedimentis, & cetera turba bello inutiles exonerata triremeis valido bellatorum numero firmat, onerarijsque ad Famagustam relictis latus missum usque progreditur, ubi classem nostram quæ xv Kalend. viiibr. Creta soluerat, opper-

CIC 19 LXX

tentanda. cum inter se dissiderent, ad prætoriam Pontificiam adeunt, & coram Columna cumque neus post Nicosiam captam mutata fortuna consilia quoque mutanda diceret, Auria, qui videt iam altum sponte procedere, neque opus esse, Venetorum consilia interturbaret, novas difficultates dissidentibus in medium proponere, summi vultus constantia; nihil videre, se dixit, cur post captam Nicosiam sententiam priorem, in quam omnium consensu itum est, mutet; sed neque probare Zanei & aliorum consilium Eubœam tentari debere consentium; nam quod operæ pretium ciuitatem in viscera regni Turcici retractam aggredi, cuius expugnationem & multorum sanguine & magnis sumptibus constituram, ne captam feruari posse appareat? quod si omissa Cypro aliquid istuc temporis tentandum videatur, potius esse, ut aliqua ex Dalmatiæ aut Illyrici urbibus petatur, quæ capta ac proxima Philippicis ac Venetis prouincijs subsidijs ex propinquo petendis retineri possit. ita hinc tergiuersante Auria, hinc variantibus Venetis, Columna necessitate potius, quam consilio eandem, qua venerant, viam repetendam censuit. igitur XI Kal. VIIIB. Carpatho insulæ, quæ a Creta LXX CIC passuum abest, ac postero die cum mare intumescere ac crebris procellis, quibus illud maxime omnium obnoxium est, iactari cepisset, vela demittere cuncti coacti sunt, varie disiecta & lacerata classe, una etiam ex Venetis triremi vi saeuientium fluctuum aperta & undis hausta. heic rursus nouæ offensionum causæ inter Auriam ac ceteros ortæ sunt, cum ille nullum iam regiæ classis usum causatus,

ne prædæ Turcis cederet, incendit, vixque inde cum III triremibus, quæ superfuere, in I traiecit, ac pedestri itinere Romam se contulit. interea hostes iam nostræ classis metu liberi, cum illa nusquam appareret, de discessu cogitant, & Pialis relictis XII triremibus in insulæ præsidium, quibus Amates Raisus præerat, Cyprio soluit, & cum nostros adsequi non potuisset, ad supplementam classem recta Byzantium profectus est. in itinere cum in triremeis duas Angeli Suriani & Vincentij Marij Priuli incidisset prid. Non. IX br. supra Paron Ægæi maris insulam acriter utrinque pugnatum est, tandem Priulus a V triremibus circumuentus, cum strenue se defendisset, magnamque stragem hostium edidisset, cæsus est. Surianus vix elapsus quarto post die in Cretam incolumis peruenit. Mustaphas quoque, qui ad Famagustæ obsidionem remanserat, cum rem ad ver proximum differendam censuisset, retractis ab urbe III CIC passuum castris obfessi magna vi erumpunt, & exstructa a Turcis castella demoluntur. in eos incumbentibus Turcis summa vi utrinque per V horarum spatium dimicatum est, magno hostium detrimento, ex quibus CCC eo die cecidere, plures vulnerati, multi capti, ex nostris X tantum desiderati. sed maius damnum fuit myoparone mox incendio absumpto, quod multa pretiosa veste, ac multis primæ nobilitatis captiuis onustum Mustaphas dono imperatori mittebat; incendium autem illud a nobili matrona face pulueri tormentario subiecta excitatum constans fama est, quæ se a tædio ac ludibrijs iniuriosæ seruitutis vel horribili sibi ac socijs mortis genere redimens optauit.

cuius ora mari quam terra accedentibus oppo-
nior esset, naualibus copijs bellum adminis-
tur. Vlcinium tenebat Sarra Martinengus, qui
nostro semper & vltimis ciuilibus bellis
tauerat: sed pace facta vir otij impatiens
suam operam Venetis addixerat. is iam xxx
dies obsidionem summa virtute sustinuerat,
gentia & prompta Hermolai Teupoli trirem
præfecti audacia adiutus, qui bis non contem-
da hominum & apparatusum bellicorum & aq-
inprimis, cuius inopia in oppido laborabat
subsidia introduxerat. tandem cum omnia
militaris virtutis ac prudentiæ essent, cum
impleuisset, citra manifestam perniciem iam
stinendo hosti impar purpuratis locum dedit,
legibus, vt vita & bona militi ac oppidanis sal-
essent. sed fides, quo minus seruaretur, non ta-
Turcorum perfidia, quam contentio inter duce
exorta in causa fuit. siquidem Achomates indi-
gnatus, quod captæ vrbis decus classis accersitæ
aduentu ad alios transferretur, locum ingressu
illum militi diripiendum tradidit. quod classiar
conspicati, ne non & ipsi prædæ sub oculos pos-
tæ participarent, illico in oppidum accurrunt,
vt nemo fere ex oppidanis manus ferentium om-
nia & rapientium euaserit; vixq. Sarra & loci præ-
fectus, is erat Hieronymus Venerius, a purpura
seruati sunt. sunt qui Martinengum culpa non
berent, quod iusto citius in deditionem conse-
sisset; cum tamen constet Martinengum tunc
vulnere decubuisse, & cum sententiam rogaret
præfecto respondisse, ab homine pugnae inu-
frustra de ea re consilium exquiri. non eade

vbique deformatis decernere certi, si se occasio obtulisset. tandem dimidio $\overline{\text{vii}}$ bri exacto cum impus classis dimittendæ instaret, Corcyra relicta iter Byzantium versus intendunt, in itinere rursus cædibus, rapinis & incendijs Cephalenia vastata ac direpta, & exeunte $\overline{\text{vii}}$ bri in sinum Corinthiæ cum se receperunt. inde missi Byzantium, qui statum classis exponerent, & quid Imperator iuberet, intelligerent. missus & Caragealis a Perthao purpurato famosus toto illo mari pirata, ad exploranda nostrorum consilia. sed cum iam multum anni processisset, neq. quidquam amplius eo anno gestum iri appareret, dimissi, qui sponte militiæ nomen dederant, homines piraticæ assueti, qui prædæ spe cum $\overline{\text{lx}}$ nauigijs egregie armatis se classi Turcicæ coniunxerant, quod nullus iam ipsorum vsus fore putaretur, & Turci rebus feliciter vbique ea æstate gestis quieturi crederentur. Perthaus igitur resecto Naupacti milite, ac relicto Hali cum $\overline{\text{cl}}$ triremibus in sinu Ambracio, qui oram tueretur, Byzantium proficiscitur. interea classis, ea erat $\overline{\text{lx}}$ triremium, quæ in Creta apparabatur ad subsidia Famagustam subeunda, cognito urbis casu & accepto Venerij imperio Messanam versus iter intendit, quo tandem peruenit; fueruntq. omnino Venetæ triremeis $\overline{\text{cix}}$, ac maiores $\overline{\text{vi}}$, reliquæ ex omni numero. nam $\overline{\text{vi}}$ vina ex Calabria portantes cum adhuc Messanæ classis esset, naufragio perierunt, $\overline{\text{iii}}$ a Turcis captæ, $\overline{\text{ii}}$ ad Cotcyram, $\overline{\text{i}}$ ad Cephaleniam; $\overline{\text{xi}}$ in sinu & $\overline{\text{iii}}$ maiores remanserunt, quæ varijs casib. iactatæ cum reliqua classe se coniungere nequiverunt. ubi Andrada redijt, commodum classis Veneta e Creta

bus locis, in quibus laboraretur, præsto furus.
 VI triremes maiores Venetæ vento deficienteremulco trahebantur, binæ ante singulas acies habitæ, quæ primos hostium impetus exciperent; ac veluti arces imminentes displois magni machinis tanquam crebra grandine ordines hostileis pertrumperent, atque aciem eorum disicerent; quo in consilio non parum momenti fuit. præterea X triremes extra ordinem seruatae sunt, ad subitos prælij casus, negotio dato Ioanni Cardonæ, ut cum VIII delectis, ijs præerant Marius Contareus, Vincentius Quirinus, M. Ciconia, Petrus Franciscus Malipetrus, Dauid Imperialis, speculabundus præcederet. his ita instructis XVII Kalen. VIIIBr. soluit, pridie onerarijs præmissis. trium dierum nauigatione cursus ad Lacinium promontorium fuit, quod hodie caput Columnarum vocatur, vbi totidem dies subsistere coactus est, reflante Aquilone, & cum Venerius suaderet, ut Cephaleniam tenderent, quo hosti e Corcyra, vbi eum adhuc harere postremis nuntijs allatum erat, se ad sua recipienti in itinere intercepto necessitas pugnandi imponderetur; Austrius aduerso vento nequaquam eo tendendum, sed Corcyram petendam cum vniuersa classe censuit, & ea sententia tenuit. ac secundum hæc missi ab Austrio Bassanus Tarentum, & Canalius a Venerio Calipolim, ut militem inde acciperent, & eo accepto Corcyram sine mora vtrique se conferrent. Andrada & præmissus cum VIII tritemibus, qui de hostibus cognosceret. ipse Austrius Lacinio soluens quarto post die Corcyram appulit, hoc est, VI Kalend. VIIIBr. eodemque die in continen-

alebat; nam interdum consilium pugnandi tantumquam tanti imperatoris magnitudini conueniens probabat, interdum vereri se dicebat, ne ad tantum certamen parum instructi essent; eius rei non suum, sed summorum ducum iudicium esse. suas quidem priuatas triremeis omnino ad pugnandum egregie firmatas, ac præcipue multum numero, quos in se recipiat virorum fortium opera edituros, nec suam operam defuturam, cuius si res a se ad hunc diem gestæ non satis fidem fecerint, prælium hoc ineundum mox declaraturum. tandem ab altercationibus res in consilium deducitur, & rogatus inter proceres sententiam Asanes Hariadeni Ahenobarbi illius Cæsariensis Profultani F., & quod raro inter Turcos accidit, fortunæ paternæ heres, cum multa magnifice ac vehementer de Othomanici imperij amplitudine, potentia, fortuna, de *Turcicæ militiæ disciplina*, de ducum præstantia dixisset, eleuata interim nostrorum luxu & licentia corruptorum virtute, ac varijs principatibus debilitata potentia, quæ in Turcico imperio vnita ac maior sit, socios ad pugnam fortiter capeffendam spe certa victoriæ hortatus est; sic enim velle, sic iubere imperatorem, cui non parere in tali occasione non solum ignauum, sed perinde, ac si diuinæ voluntati oblucentur, impium sit. idem sentiebat Caisbegus Smyrnæ præfectus. contrariam Asani sententiam dixit Mahametes Eubœæ prætor Salæ Raifi purpurati F. homo rei nauticæ longo usu peritus & ab omni vanitate alienus, qui contra virtutis nostræ exemplis recentibus Melitæ, Zigareti, & hoc ipso anno Famagustæ editis, vbi

maximis famosus, operæ pretium est ut oculis subijciatur. ab Actio promontorio Octavij victoria contra M. Antonium & Cleopatram Egyptij reginam parva famoso, quod Ambracium sinum claudit, & non plus quam $\overline{\text{L}} \text{ CIC}$ passuum ab Echinadibus distat, Leucas subest insula salto ab amorem furentibus saltari solitum, atq. adeo Sapphus morte insignis; inde Austrum versus descendit Ithaca & Cephalenia, quam mox ulterius progrediendo excipit Zacynthus, quæ Chelonatam Peloponnesi sinum in Elide spectat, freto tantum $\overline{\text{XXV}} \text{ CIC}$ passuum disjuncta, inde per Peloponnesi oram $\overline{\text{VII}}$ trionem versus reflexo itinere ad Rhium usque, & inde per Antirrhium ac continentem obiectam ascendit interiectum spatium speciem lacus præbet, in quo sunt Echinades ex arena & limo *Acheloi* amnis taurina fronte per *Acarnaniam* fluentis in eum locum aggestis enatæ, ut veteres scripsere, & ab echino, cuius speciem asperitate & sterilitate referunt, dictæ. inter has angustias, ubi & olim Hariadenus Ahenobarbus & Andreas Auria infestis signis diu quasi pugnaturi constiterunt, commissæ utrinque acies. cum Turcica Leucadem peteret, nostra, quæ Echinadas superare incipiebat, Non. $\overline{\text{VIII}}$ br., qui dies in Dominicam incidebat, vix orto sole occurrit; conspectoq. hoste, qui hanc amplius $\overline{\text{XII}} \text{ CIC}$ passuum abhinc incedebat, explicatis & ordinatis sine tumultu in tempore copijs Austrius ab Auria monitus Alvaro Bassano subsidiariorum præfecto enixe imperat, ne se prius loco moueat, pugnae immisceat, quam certum & exploratum habeat, nulla nauigia a ter-

rint, nolle ipsos celare, regem post edictum fa-
 ctum longe iustiore de causa, de illorum erga
 ipsum sincera fide ac voluntate in suspensionem
 venisse. nam quo pertinere Navarra, ipsius libe-
 rorum, Condæi, tot procerum ac delectæ nobi-
 litatis procul a domo & familijs suis in vrbe Ru-
 pella terra & mari ad res novas opportuna iam
 quadrimestrem moram? cur enim non quisque
 ad sua iam concesserunt? aut quæ, malum, ista de-
 mentia est, quod sæuiente bello tam ardentibus
 votis omnes expetebant, vt domum, vxores, li-
 beros visere liceret, nunc, cum per pacem licet;
 id non amplius velle & in alieno veluti solo
 magnis sumptibus & incommoditatibus spon-
 te conflictari? enimvero id mirari regem, nec
 posse ei persuaderi, quin hæc affectata ac longior
 mora aliquid turbarum secum trahat. augeri ex eo
 suspensionem, quod rescuerit præcipuos eorum
 duces magnis stipendijs homines conducere;
 quod innumeræ naues circa Broagium, Reten-
 sem insulam, & vicina litora in Hispanos & Lu-
 sitanos cottidie hostiliter excurrant, quasi accen-
 so inter duos reges bello; vnde crebræ ad regem
 querellæ afferantur. id male habere regem & eos,
 qui circa ipsum sunt, se vero summopere cupere,
 vt offensionum causæ vtrunque præcidantur. his
 a Protestantibus Cossæo responsum; statim pace
 facta externum militem vrbe missum, & si qui
 circa vicina loca adhuc sunt milites id ob aduen-
 tum Vilarij ijs de causis, quas dixerunt, suspe-
 ctum accidisse, & quod videant in propinquo re-
 gis iussu præsidia duplicari. quod vero diutius
 spe & voto suo in vrbe commorati sunt, id eo fa-

tos sciatis, ut legibus pareatis, non imperetis & eas contemnatis; si in mandatis, quæ ad vos mittuntur, aliquid sit, cuius causa supplicare apud nos debeatis, id sine mora facite. nam preces vestrae benigne admittentur; sed ubi vobis de voluntate mea constabit, tum vero vos parere iubeo, neque ulterius disputando cum rege & domino vestro altercari, cui rerum suarum melius, quam ulli alij ratio constat, & qui earum iudicium sibi soli servat. quapropter vos intra modestiæ cancellos continete, quippe ad hoc a me instituti, ut ius æquabile inter partes dicatis, crimina castigeris, edicta mea ac constitutiones servetis, pretium obsequij gratiam & honores a me certa spe consecuturi; si contra feceritis, indignationis meæ poenam incursuri. igitur edico vobis Præsides, ut cum quatuor ex Senatoribus a curia delegatis extra ordinem diebus ac horis, quæ magis opportunæ videbuntur, conveniatis siue in palatio, siue in privatis ædibus vestris, & quod expedire ad iustitiam & morum correctionem conferre iudicabitis, de ijs sententiam vestram scripto comprehendatis & ad me quamprimum transmittatis. ad hæc a Christophoro Thuano primario præside graviter & modeste nomine Senatûs responsum, & laudata regis in suæ ditioni subditos populos & in amplissimum ordinem egregia adeo voluntate, & iuris æquabiliter inter suos tribuendi studio, pauca pro Senatûs dignitate subiecit ad elevandam sinistram de eo conceptam opinionem, & sic in munere suo universos ac singulos versatos, ac porro se gesturos dixit, ut omnes intelligant, nihil illis antiquius esse,

ijs & honoribus eius commendatione a rege
 ucti. additum ad humanitatis ac munificentiae
 umulum a rege, quo maiorem sinceritatis &
 onstantis de pace constituenda desiderij fidem
 ceret, vt quamprimum rationes belli in Belgio
 ontra Hispanos gerendi inirentur, foedus cum
 renissima Anglorum regina renouaretur, no-
 um cum Principibus Augustanae confessionis
 cijs in Germania percuteretur. inde petita a re-
 licentia Colinius Castellionem ad Loniam
 opriam arcem ad res domesticas ordinandas
 ncessit, vnde aliquanto post a rege in aulam
 uocatus est, vt de belli Belgici rationibus, vti
 uae difficultates occurrebant, cum eo capita
 offerret, ac rursus domum repetiuit. ita toto
 bri exacto delegati Protestantium, cum saepius
 n rege egissent, vt ad capita edicti, quae aut am-
 ua aut controuersa essent, benigna interpreta-
 re respondere dignaretur, tandem eorum pe-
 ones ab Henrico Memmio coram rege lectae
 , & ad ea gratiose responsum pri. Eid. viii br.,
 mque noui delegati per prouincias missi, qui
 ndum ea, quae a rege nouissime decreta es-
 edictum executioni demandarent. Hic an-
 apud Germanos tantum mortibus aut prin-
 n aut aliorum virorum insignis fuit. nam sta-
 nitio eius iiii Non. Ianuar. Ioachimus ii
 deburgicus vii vir in arce Copenica ad Sue-
 fluuium duobus supra Berlinum milliaribus
 ilariter coenasset, subito extinctus est, cum
 n aetatis lxvi ageret, xxxvi principatum
 t, vi veneni, quod in poculo cubitum itu-
 æus quidem miscuerat: quod quinquennio

uifo facit , & insulas aliquot litori prætentas
occupat , ac Brielam munitissimum in Batavis
oppidum Kalend. April. capit : ad cuius rei fa-
mam & pleræque aliæ insulares vrbes violen-
tas Abani exactiones pertasæ & promissæ li-
bertatis dulcedine inescatæ ad fœderatos defe-
cere. verum hæc ad insequentem annum perti-
nent.



eccc iiij

no reciperetur, atque id agere, ut puero re-
e, quem tuendum in speciem contra matrem
isceperat, regiam potestatem atque adeo re-
num ipsum in se paullatim ex occasione trans-
erret, fœdus ad eum de medio tollendum iniue-
ant, Gulielmo Kirkadio arcis Edimburgensis
præfecto, ut creditur, minime ignaro. in eam rem
Jacobus Hamiltonius ex archiepiscopi fani An-
drææ sorore natus operam suam ultro detulerat,
tempusq. idoneum patrando facinori aucupaba-
tur. cum insidiæ primum Glasguae, ac postea Sterli-
ni non processissent, postremo Limnuchi loco,
ut sibi videbatur, commodo, quippe quod in Ha-
miltoniorum clientela esset, rem exequendam
suscepit. cum igitur Prorex ab indicibus monitus,
ut sibi caueret, nam percussorem inter tertias aut
quartas ædeis ab eius hospitio diuersari, nihil
commotus, tantum per aliam portam regredi &
mutato itinere progredi statuit; sed multitudine
equitum eum opperiente impeditus est; & suspe-
cta loca celeriter in equo prætereuntem turba
obstans cum remoraretur, percussor e podio li-
gneo linteis operto cum plumbea pila paullo in-
fra vmbilicum transfuerberat, & per posticum
equo ad id parato elabitur. at Moravius, vir ani-
mo imperterrito nihil in speciem commotus ex
equo velut sine vulneris sensu desiliit, & pedibus
in hospitium rediit, vbi statim dolore oborto
cum supremam horam instare cerneret, suprema
ordinavit, & rege proceribus, qui aderant, com-
mendato placide se ad mortem composuit, fre-
mentibus amicis, qui ipsum sibi lenitate sua exi-
tium peperisse dicebant, gratia percussori suo per-

Sentiente Atholio. in his comitijs introductus
 Thomas Randolfus ab Elisabetha, vt de incurfio-
 nibus Scotorum feditioforum conquereretur, &
 uam egregiam erga vicinum regnum volunta-
 tem testaretur, missus, cui nemine in summum
 magistratum adhuc electo verba honorifica tan-
 tum data, certiore responfo in id tempus delato,
 quo Prorex creatus esset. postremo Proregis pro-
 xime occisi fratres ex eadem matre Robertus &
 Gulielmus Duglassij, auditi sunt, petentes, vt sui
 fratris indigna mors nullas ob inimicitias priua-
 tas, sed ob remp. illata ne inulta esset. ibi senten-
 tijs variatum, cum alij rem ad comitia remitten-
 dam, alij diutius non expectandum censerent ad-
 uersus eos, qui iam arma sumpserant, vt facilius,
 quod scelere patrarant, vi defenderent. tandem ex
 Atholij & Mortonij sententia nihil ante Kalend.
 Maia, qui dies comitijs dictus erat, agi placuit.
 interea qui reginae fauebant Hamiltonij, Arga-
 thelius & Bodius ad consultandum Limnuchum
 venere. cum exitum conuentus non habuisset,
 Huntlaeus, Atholius, Crafordius, Ogiluius, Hu-
 mius, Setonius, Maetellanus ex eadem factione
 Edimburgum conuenerunt IIII Non. Mart. sed
 nihil fere actum. tantum inter eos disceptatum,
 quo iure Scoti Proregem creare possent, an diplo-
 mate reginae captivae, an vniuersalis procerum
 conuentus auctoritate. cum inter eos non conue-
 niret, re infecta solutum est concilium, & qui
 metuebant, ne captiua regina res pueri regis, cui
 Angli fauebant, stabilirentur, ad belli Anglici se-
 mina rursus reuoluti, eosdem, quos antea per limi-
 tem immittunt, qui nihil sibi ad extremam cru-

delitatem reliquum fecere: ipsam interea Elisabetham conuicijs proscindebant, proceres Scotorum calumniantes, quasi Anglorum clientes, ac vulgo minabantur, si Anglica accerferentur auxilia, se Gallorum & Hispanorum viribus vsuros, ad hoc incitati & confirmati Veraci e domesticis regijs aduentu, qui e Gallia sub id tempus Britanno-dunum appulit a Guisianis missus, & ingentib. promissis nutantium animos erexit. inde ad Eid. Apr. Hamiltonij conuentus indicunt, Edimburgum mox translato, vt maior auctoritas ex loco illis accederet. oppidani ab eorum causa alieni erant, vt qui regis causae fauerent, & Elisabethae offensionem, in cuius regno negotiantur, vererentur; sed Gulielmus Kirkadius arcis & vrbis praefectus & reginae captivae partibus addictus hunc *merum* discutebat. dum in eo sunt, & frustra Iacobum Duglassium Mortonium Atholij interuentu ad suas partes perducere conantur, rumor subitus de aduentu Angli exercitus Warricum ductore Thoma Suffexiae comite consilia eorum turbauit. nam Alexander Humius & Ioannes Maxuallius nuper e custodia emissi ad sua in limite tuenda inde proficiscuntur. Carus vero & Scotus, qui archiepiscopi fani Andreae instigatu bello huic ad consilia sua, vti rebantur, accommodato causam dederant, iam virib. impares & a vicinis derelicti trepide ad factionis suae principes mittunt rogatum auxilia, aut si id grauarentur, Landcranum saltem propinquum oppidum accederent, vt inde bellum Anglis ostentarent. cum id impetrari non posset, Hamiltonij legationem ad Suffexiae comitem mittendam curant, quae inducias fieri peteret,

vt Scotorum voluntatem in se intelligeret, ex eius arbitrio procures Proregem electuros affirmaret. interea Angli cum infesto exercitu Teuiotiam ingressi Carorum & Scotorum, qui incursionibus principium fecerant, villas ac possessiones incendio ac rapinis deformant, Humiam arcem capiunt, ac diripiunt, spe falso loci domino, qui cum Suffexium & Drurium equitem Anglum in occulto Norfolciana factioni fauere sciret, secus in rebus suis tuendis fuerat. parte alia Scrupus Anglus Annandiam ingressus Ionstoni, qui & ipse in Anglorum limitem excurrerat, agros populatur. Drurius vero acceptis a regia factione obsidibus cum CIO peditibus CCC equitibus aduersus Hamiltonios ducit, qui Glascae arcem obsederant, decreto de ea diruenda facto, ne Mattheo Stuardo Leuini nuper ex Anglia reuerso receptaculum ac belli sedes esset. sed dilapsis ad subitum Anglorum aduentum Hamiltonio, Argathelio, & Huntillæo fœderati Scoti trepide, ab obsidione discedunt. Angli vero Glasceam profecti agros Hamiltoniorum, & si qui in Proregis eadem consenserant, aut Anglos exules receptauerant, toto tractu Glottiano vastant ac diripiunt, neque alio præterea operæ pretio facto, Drurij præuaricatione, qui militi Anglo ob non soluta stipendia tumultuandi auctor fuisse creditus expeditionem irritam fecit. reuersus interim ex Anglia Petcarnius retulit in concilio Elisabetham primum conquestam, quod post quartum a Proregis morte mensem nullas ab ijs literas accepisset, eamque cunctationem in causa fuisse, vt incerta hæctenus fuerit, quid de eis speraret. interea

se regum Galliae & Hispaniae precibus ac Scotorum reginae assiduis querellis fatigatam ei audientiam certis legibus promississe, quo fiat, ut consilij eorum in creando Prorege participes fieri non possit, ne reginae nondum auditae praedictum fecisse videatur. interim rogare, ut ab armis & incursionibus absterneatur. haec palam acta, sed in occulto auribus procerum insusurratum, gratum fore Elisabethae, si Leuiniae comes regis auus in eum magistratum assumeretur. itaque regij eum Interregem creant non ausi initio plenam potestatem ei attribuere, dum de Anglae voluntate certius cognoscerent, & imperium Interregi usque ad IIII Eid. VII. prorogant. postea acceptis Elisabethae literis, quibus in eo munere neminem sibi auo praefereendam videri significabat, Mathaeum ex interrege Proregem consentientibus votis pronunciant. is vero statim sacramento de more dicto edicit, ut omnes, qui arma ferre possent, IIII Non. VII. Limnuchi praesto essent, ad comitia seditiosorum, sic Hamiltonios vocabat, impedienda; deinde ordinum conuentus in VI Eid. VII. reiecit. ad diem Prorex Limnuchum cum VII. armatorum profectus, audito Berchini a Gordonio Huntlaeo aliquot mercenarios collocatos, qui & ciueis & obuios quosque praetereunteis spoliarent, de consilij sententia statim eo ducit, celeritate ista se illos oppressurum ratus, vnaque factionis duces Crafordiae comitem, Iacobum Ogiluium, & Iacobum Balfurium. igitur Patricium Lindesium, Gulielmum Ruenum, & Iacobum Haliburtonum Taoduni praefectum praemittit, qui sublati in equos peditibus, quan-

mam Anglorum reginam inita agit, & quæ confi- CICIO LXXI
 lia cum Hispanis agitentur, aperit. interea dantur
 a regina iudices xvii Kalend. Febr., quos Pares CICIO LXXII
 vocant, qui de Norfolcij causa cognoscant, Geor-
 gius Talbotus Sarisberiensis comes magnus Pa-
 latij magister, qui iudicio præesset, Bentij, Vorce-
 diæ, Penbrucij, Hartfordiæ, Lecestriæ comites
 striæ, Suffexiæ, Hungtingtoniæ, Waruici, Berfor-
 Herefordiæ vicecomes, maris præfectus, ma-
 gnus Camerarius, alij e nobilitate reguli numero
xiiii; coram quibus ordine sedentibus recitatur
 reginæ diploma, mox & libellus proponitur, quo
 nomina citatorum continebantur, pœna eremo-
 dicij in non comparentis constituta. dein Nor-
 folcius e carcere producitur, & eo præsentem capi-
 ta accusationis in eum institutæ palam leguntur.
 hæc autem erant. quod ignara regina de nuptijs
 cum Maria Scotorum regina contrahendis egis-
 set, partim ut eam ad regnum Angliæ præcipitato
 ordine eueheret, partim ut sceleri in Darlæi mari-
 ti morte patrato colorem quæreretur, pœnasque
 ob id lege ab Henrico vi anno sal. CICIO CCCC
xxvii sancita constitutas incurrisset. quod pote-
 state sibi a regina mandata in expeditione Ebor-
 censi abusus mala fide in ea versatus esset. quod se-
 ditioni in viii trionalibus regni partib. ante trien-
 nium contra reginam excitatæ participasset. quod
 cum primum in carcerem coniectus fuit, per lite-
 ras & nuncios admissæ culpæ veniam a regina
 suppliciter petita, pœnitentia facti ex animo duci
 se testatus, posthac se de nuptijs Scotæ non cogi-
 taturum recepisset, & tamen clam idem negotium
 per emissarios semper retractasset, & in eadem vo-

id maximam fidem faciat, quod cum fuga & amicorum ope se periculo subducere facile potuerit, tamen conscientia fretus statim in ius vocatus se iudicio stiterit. nihilominus hanc gratiam a R. M. & ab ipsis petere, ne sibi præteritorum delictorum, & quorum se ex animo pœnitere iam ante professus sit, ratione periculum creetur; tantum ab alijs criminibus obiectis purgandi se facultas tribuatur. & cum ab apparitore regio increparetur, quasi innocentiam de criminibus obiectis idonee conuictus superbe & præfracta fronte allegaret, pudore seu conscientia confusus ingenuè coram iudicibus memoriam suam labilem agnouit, & se de reliquo iuris ac iudiciarij ordinis ignorantem professus est; proinde orare procures, qui iudices in sua causâ sederent, ut benignitate sua ipsi subuenirent, & quod rei ingenio deerat, æquitate supplerent. inde reo dimisso, Sarisberienſis Pares seorsim in conclaue secedere iubet, habitoque concilio ex animi sententia pronunciare, an Norfolcius perduellionis crimine teneatur. mos est apud Anglos cum de capite ciuis deliberatur, ut iudices in secretum locum secedant, ubi sine cibo, potu, igne, candela maneant, interdicto etiam omni colloquij, nisi cum testibus contra reum productis, vltimo, donec de sententia contra reum pronuntianda inter eos conuenerit, quam postea ad præsidem referunt. illi igitur habita deliberatione cum ad Sarisberienſem redijſſent, & Norfolcium perduellionis teneri retulissent, rursus sistitur Norfolcius, & intellecta Parium sententia a Sarisberienſi interpellatur, ecquid habeat, quo sententiam impugnare & cri-

stantibus, vt sententia contra eum lata executioni demandaretur, alioqui ipsius salutem, ex qua regni salus & publica securitas pendeat, in discrimine versari; non obscuras esse illius & consciorum coitiones ac machinationes, quæ licet eorum captiuitate quodammodo sopitæ videantur, non mediocriter tamen periculum subesse, ne ignis sub cineribus latens, si negligatur, in subitum iuxta ac perniciosum incendium euadat; nam & rerum nouarum spem coniuratis extra regnum hostibus nunquam defuturam, quandiu ille in vita superabit, & vi aut astu carcere educi, ac duces seditioni proponi poterunt; itaque orare, vt & se respiceret, & saluti propriæ consulendo regni incolumitati quoque consuleret, quæ non aliter constare posset, quam si in perduellionis peractos reos legibus animaduerneretur. secundum hæc cum assentiretur regina, vt sententia executioni demandaretur, **iiii** Non. sequentis mensis Norfolcius ad supplicium hora septima matutina productus est, & ad furcas Tiburnas deductus, cum in pegma ad id destinatum conscendisset, longa oratione populum allocutus est, aliquoties a Londinensi vicecomite interpellatus, quasi se purgaret, & Pares suos accusaret. tum excusatione præmissa, cum iustos Pares suos pronunciaisset, orationem profecutus est, & culpam quidem de conuentis, insciâ regina nuptijs, & acceptis a Pontifice binis literis consilijsque & arcta familiaritate cum plerisque Pontificis partibus addictis inita palam agnouit; cetera crimina, quod regnum serenissimæ reginæ eripere, eique periculum creare, Londini statum turbare conatus sit,

ffff iiij

dem Leuinij percussoribus multis frustra subornatis Pasleri turrim custodibus electis occupassent, & id impune fore in tanta licentia sibi persuassent, Prorex confestim eo ducit, amandato Non. Febr. in Angliam Mortonio, Percarnio, & Iacobo Macgillio, qui cum legatis externorum principum de Scotæ causâ disceptarent. ij cum ad x Kalend. Mart. Londinum venissent, in concilio delectorum ab Elisabetha auditi sunt. post variam disputationem duo capita ab Anglis proposita sunt, vt rerum a Scotis contra reginam suam gestarum causâ antea a Morauio allatâ, tam euidentibus argumentis confirmarentur, vt eas fuisse veras ac iustas ipsa Elisabetha persuasum habeat, & alijs rationem reposcentibus honeste respondere posset. quod si minus possent, rationes inirentur, quibus hæc discordia honestis conditionibus componeretur. ad hæc legati commentarium scriptum exhibent, quo in præsens omis- sis argumentis & probationibus antea a Morauio allatis, quibus de rei veritate plenam fidem factam aiebant, iure se fecisse ostendebant, vt in reginam parricidij conuictam & regia potestate ad omne scelus abutentem tanta lenitate animadu- terint. nam & olim reges in Scotia morte, vinculis, exilio punitos ex annalium monumentis constare, vt nec vetus maiorum consuetudo, quod de regina obijcitur, nouum videri sinat, nec moderatio pœnæ inuidiosum. Scotos liberam ab initio gentem, reges eo iure sibi creauisse, vt imperium populi suffragijs eis mandatum, si res posceret, eisdem suffragijs adimi posset. eius rei vestigia & in regum inaugurandorum ceremonijs &

ptiua suam causam inter subiectos ita tractari
grauissime ferre per literas significaret; tandem-
que re infecta legati dimissi sunt. dum hæc age-
rentur, Pasletana turris ab Hamiltonijs occupata
ad primum Proregis aduentum aqua auersa dedi-
tionem fecit, & Gilbertus Kennendus, qui regi-
næ parteis huc vsque secutus fuerat, dato obside
vnico fratre Sterlinum se venturum pollicitus
est. cuius exemplum secuti Hugo Mongomerius
Eglentonij comes, & Rob. Bodius ad Proregem
venerunt. secundum hæc Prorex ex equi lapsu
grauiter afflictus cum Glascuam redisset, spes ei
a gregario milite vxoris iniuria a Flaminio loci
præfecto virgis cæcæ accenso recuperandi Britan-
noduni facta est: de cuius arcis situ & natura an-
te omnia dicendum est. a confluente Glottæ &
Leuini fluminum planities ciclo passuum spatio ad
vicinorum montium radices porrigitur; in ipso
autem angulo, vbi amnes confluunt, rupes biceps
confurgit, quæ tres perennis aquæ fontes habet;
alterum eius cornu, quod altius attollitur, occi-
dentem spectat, in summoque vertice speculam
habet longissimo in omnes partes prospectu;
paullo humilior ad ortum vergit: inter quæ duo
cornua, quod in vitrionem & agros versum est,
latus gradibus per obliquam rupem hominum
industria ac summo labore in saxo præduro, &
quod vi confractum sulfureum odorem exspirat,
excisis aditur, angusta admodum semita, vt vix
singuli per eam eniti possint. in superiore arcis
parte saxum ingens ita ceteræ rupi coagmenta-
tum, vt commissura non appareat. meridionale
latus, quod Glotta alluit, in summo præceps, paul-

um expediunt; & cum dux ille itineris, de quo dixi, se primum ascensurum polliceretur, pedites paullo ante lucem ad arcem accedunt, equitatu in omnem fortunæ euentum, eo quo constiterat, loco restitante. accedentibus duo impedimenta obiecta sunt, pons torrentis, qui campum intersectat, abruptus, & ignis in proximo apparens, quod ad detectæ expeditionis interpretationem initio reuocarunt. sed ponte summa celeritate refeito, ut pediti peruius esset, & igne illo non a præsidio, ut putabatur, ad indicandum ipsorum aduentum accenso, sed ex eorum numero, qui fatui vulgo vocantur, ac subito euanescente, alius timor iniectus, ne luce propinqua & cælo sereno stellarum lumine fulgente a vigilibus deprehenderentur; quem & caligo suborta discussit, quæ superiorem arcis partem densa nube ita inuoluit, ut prospectus eorum, quæ infra gererentur, præsidarijs adimeret. igitur scalis allatis, & quod primo a properantibus in saxo lubrico collocatæ corruissent, mox circumspectius admotis, eo, quo iussi erant, ordine enituntur; & cum inopinato accidisset, ut ex militibus vnus ictu sanguinis subito correptus quasi stupore defixus in medio nisu scalis adhæsisset, ita ut subsequenter aditum præcluderet, ne quidem id mali ominis loco acceperunt, sed eo ad scalas alligato, ita ut remittente morbo non caderet, & scalis summo silentio inuersis, reliqui facile ascenderunt. cum ad summum venire murus tertijs scalis superandus erat: quo superato Alexander Ramisæus cum duobus manipularibus primus ingressus est, alijsque incumbentibus murus vetustate corruptus & pro-

sic existimarent, Anglam nulla ratione Scotam velle dimittere, ne barbarum in Anglia ipsa excitarum causam præberet, sed ita animum vul- tum ac verba componere, vt communem regum causam negligere non videretur, toti in comitia ad Kalend. Maias Edimburgum indicta intenti erant, quorum liberam celebrationem remoraba- tur recens arcis defectio: Prorex tamen, qui nihil haberet ad oppidum oppugnandum parati, nec aduersariorum metu comitia alio transferri vel- let, post aliquot velitationes, quibus oppidani ac præsidarij a Mortonio intra mœnia compulsi fuerant, ad portam vrbis comitia habere statuit. in ijs cum denuo cædis regis ac Proregis conscij tanquam perduelles damnati essent, qui in arce erant crimini affines, quo auctoritatem causæ suæ conciliarent, ex ea hominum copia, quæ suppete- bat, & ipsi comitia cogunt, corrogatis etiam eo- rum proscriptorum suffragijs, qui comitijs in- teresse aut non poterant aut noluerant. interea ab arce in procerum conuentum, qui extra urbem habebatur, assiduæ tormentorum eiaculationes fiebant, pilis ferreis plerumque inter mediam tur- bam cadentibus, ita tamen, vt nemo occisus vel vulneratus sit. tandem soluto conuentu cum vtri- que comitia, alteri Edimburgum, alteri Sterlinum indixissent, quasi in inducias consensum esset, vtriusque discessum est: mox tamen cum Edim- burgenses in armis exijsent, vt Mortonium Dal- keti opprimerent, cum Mortonianis, quos in iti- nere nacti sunt, conflixere æquo vtriusque dam- no. mox ad Letham, cum acies in armis starent, & Drurius Anglus medius inter eas cursitaret,

gggg

præerat, homo manu & consilio promptus, cum in hostem duxisset, eum cum damno in oppidum compulit. dum redit, Iacobus Haliburtonus, qui peditatui præerat, longiuscule a suis incedens, ab incumbente equitum turma, cum dubia luce cuius partis esset, dignosci non posset, captus & in urbem ductus est. mox & Alexander Humius suorum interuentu libertati restitutus est. inde ad audacius consilium animum adiecere Hamiltonij, spe certa, si euentus responderet, vniuersi belli semel patrandi, ad id a Georgio Bello cohortis perditum signifero ac Sterlini nato persuasi, qui proceres Sterlini coactos ac solute agenteis opprimi nullo negotio posse affirmabat, & cum omneis aditus & opportuna oppidi loca nosset, ac procerum hospitia haberet descripta, certam spem faciebat, si sequerentur, omnia eorum in potestate futura. duces expeditionis fuere Georgius Gordonius, Claudius Hamiltonius, & Valterus Scotus. nec consilio successus defuit. igitur cum diluculo ad oppidum accessissent, omnia adeo neglecta reperiunt, vt nemine obuio in forum penetrauerint, & obsessis aditibus procerum hospitia aggressi sine certamine vniuersos pæne oppresserint. solum Iacobi Duglassij Mortonij diuersorium, in quo diutius famuli restitere, moram præbuit, sed flamma in ædeis iniecta cum iam in eo esset, vt fumo strangularentur, ipse Valtero Scoto affini suo se dedit. captus & eodem momento Prorex, & mox Alexander Glencarniæ, & Hugo Eglentoniæ comites, qui omnes ad exitium seruabantur. ita quippe Claudius Hamiltonius suis mandasse ferebatur, simulac urbis portas forent

qua ciuitatum societate comprehensarum adepti fuerint. quatuor autem illa emporia sunt, Londinum, quod societati ab Henrico III Anglorum rege anno Christi CIO CCL attributum est, cuius summam fidem ac firma auxilia experti posteri reges & Eduardus III inprimis bello aduersus nos feliciter gesto, negotiatores Teutonici collegij nullis nouis vectigalibus, tributis, exactionibus subsidijs alijsve praestationibus deinceps onerandos sanxit, peculiari diplomate, quod Ricardus II, Henrici III, V, VI religiose seruarunt; donec ardente inter Anglos & Danos bello cum in Hellesponto Danico Anglorum naues interceptae fuissent, ab Anglis pariter naues LX Teutonicae societatis captae ac spoliatae sunt; quod initium bello triennali Anglis cum ciuitatibus causam praebuit, quod tandem Caroli Burgundi, qui Eduardi sororem uxorem duxerat, interuentu Traiecti ad Mosam compositum est anno CIO CCCC LXXIII. ab eo tempore per annos circiter XXC sub Ricardo III, Henrico VII, VIII, & Eduardo VI Germani immunitates in Anglia suas retinuerunt, licet eas Gedanenses aliquantum turbauerint. alterum emporium Brugis habuerunt urbe Flandriae amplissima, & elegantissimis aedificijs ornata, quae a socijs frequentari cepit circa annum CIO CC LXII. demum anno CCXXVI post multum de pristina opulentia amisit, postquam Maximilianum Romanorum regem praecipuis ministris in conspectu illius occisis captum ignominioso carcere incluserunt. nam Fridericus Caesar parens eius mox toto imperio ad arma concitato in Belgium descendit, & portu Brugenfium

ludus erat, Lubecensium naueis Narua redeun-
teis hostiliter captas Reualiam & Stocholmiam
duci, ac merceis omneis in fiscum redigi iussit;
quod viii itennali, de quo diximus, bello causam
præbuit, Stetinenſi pace composito. sed cum Ioan-
nes pactis non ſtaret, eam ob causam præcipue
ciuitatum conuentus hoc anno institutus est.
Quartum ſocietatis emporium Bergæ in Norue-
gia fuit, vbi & magis expreſſa antiqui fœderis ve-
ſtigia, quam alibi remanſerunt; ſed tractu tempo-
ris Danica nobilitate quæſtu allec- ta & ſub Fride-
rico i rege inſtitutoriam faciente, ſocietati mul-
tum in ea prouincia deceſſit; cumque ea de re
apud Fridericum ii per legatos ciuitates expo-
ſtularent, ille ante xx annos, etſi ſalua iura, priui-
legia, immunitates eis ſe regia fide ſeruaturum re-
ſpondiſſet, tamen neque nobilitati Danicæ nau-
igationes inhibuit, & opificum collegia, quæ ſocij
Belgæ ſuis domicilijs adiuncta communi ſecum
libertate frui patiebantur, omnino aboleuit. his &
alijs de cauſis celeberrimus conuentus hoc anno
Lubecæ habitus eſt, in quo antiqua iura renoua-
ta, & pleraque decreta facta, quorum alia ad
diſciplinam inter ſocios ſeruandam pertinentia
tenuerunt, alia, quæ externos principes ſpectant,
per legatos explicata maiorem partem irrita fue-
runt. Superiore anno rex poſt iucundum Lute-
tiæ celebratum ingreſſum Blœſas cum regina pa-
rente, Andino, ac Alençonio fratribus venerat, vt
pace nuper parta res adhuc incertas firmaret, &
Nauarram, P.P., Colinium, ac ceteros Proteſtan-
tium procures ad veniendum in aulam e propin-

in ea res cautioribus suspicionem inieciſſet, nec
cile proceres, vt recentibus adhuc odijs ad hoc
riculoſum certamen descenderent, induci poſ-
appareret, arx illa noctu, antequam ſuſpicio iam
ata in animis altiores radices ageret, regis iuſſu
ateria inde comportata omnino ſublata eſt. id
iam Lignerolij cædi, de qua ſupra diximus, cauſ-
m dediffe quidam ſcripſere, qui de eo conſilio
Andino ſibi communicato aliquid reſciuerat;
am quodam die in conclaue regis admiſſus, cum
ſum ſolito ſtomachioſiorem reperiffet, ob ini-
uas Proteſtantium & cum minis coniunctas ex-
oſtulationes, ille ſiue per vanitatem, ſiue impru-
entiam regi in aurem inſuſurraſſe dicitur, dura-
et, neque vinci patientiam ſuam pateretur: nam
reui fore, vt ipſi per turrem illam de importunis
& iniquis hominibus ſatisfieret. quo dicto rex
ercuſſus vocem compreſſit, iracundo in ſpeciem
ultu, quaſi rei ignarus, & mox Lignerolium ſub-
ornatis ijs, quos memorauimus, interfici iuſſit, ne ſe-
retum, quod paucis communicatum volebat, fra-
ris garrulitate detectum in plures, atque adeo ad
illos, qui petebantur, emanaret. qui Lignerolij
ædem ad aliam cauſſam referunt, hoc etiam ad-
lunt, regem id conſilij, quod poſtea matre & An-
dino fratre ſuadentibus ſecutus eſt, ex neceſſitate
potius, quam habita diu ante deliberatione ce-
piſſe, quippe rei tunc ignarum, quam ſoli illi cum
ijs, quos dixi, initio agitauerint. ſub id tempus
Carlota Borbonia, Ludouici Borbonij Monpen-
ſerij filia, in Germaniam profugit, & ad Frideri-
cum Palatinum VII virum ſe contulit. ea a matre
Iacoba Lonuiana haut dubie Proteſtantibus fa-

ad fœdus attinet, nihil impetratum fuisse, haut sane mirante ipso Alexandrino, cum responsum datum esset, non eo statu res Gallorum esse, ut rerum suarum vix potentes sunt, se alienis negotijs immisceant. neque vero rem Christianam pecunia iuuare, exhausto bellis ciuilibus ærario, longè minus copias extra regnum emittere posse. nam neque Protestanteis ituros metu, ne reditu in patriam excludantur; bonis vero ac pijs emissis, regem præsidio suorum nudatum, sectariorum conatibus exponi. actionem vero de Margaritæ sororis nuptijs cum Lusitano vehementiorem fuisse, quæ tamen exitum non habuerit, cum rex diceret, ex matrimonio cum Nauarro quietem publicam pendere, cuius stabilem sententiam Alexandrinus multis in contrariam partem disputatis mutare non potuerit: regem tamen, cum vrgeretur, tandem respondisse, utinam omnia tibi enuntiare possem, Alexandrine; profecto tu & Pontifex intelligeretis, nihil ad religionis res in regno constituendas, & iuratos Dei ac Galliæ hosteis perdendos his nuptijs aptius esse. ceterum breui fore spero, ut Pontifex consilium & pietatem meam, incensumque religionis ardorem ex euentu laudet. addit is, qui Pij v̄ vitam scripsit, Hieronymus Catena, regem manu Alexandrini arctius compressa sibi annulum magni pretij de digito detractum ei obtulisse, hisque verbis esse affatum, Habe hunc tibi arrabonem & pignus fidei datæ & nunquam a S. S. defecturi obsequij consilijque contra sectarios impios, ut recepi, propediem exequendi; Alexandrinum vero excusasse se ab annulo accipiendo, & Pontifici ac sibi

testabatur. is vitæ sanctimonia clarus, cum ab auaritia, sordibus, & omni ditandorum suorum cogitatione maxime abhorreret, negligentia tamen sua & difficili ad querellas accessu effecit, ut dum rei publicæ parum gnarus minime ad eam attendit, suorum, quos more aulæ illi insito rerum gubernaculis admouerat, rapacitati porta aperta sit, qui auare & insolenter sub eo impune grassati sunt diu, & eius rei inuidia Hieronymus Rusticutius in collegium cardinalium ab ipso præter meritum ex humili ac sordido loco allectus in primis laborauit, ob id a Gregorio XIII successore Roma abstinere, & Fanum, cuius episcopus erat, quæsito relegationi honestiore titulo concedere iussus. biennio ante Pius Nicolaum Pelleuæum Senonensem archiepiscopum, in collegium cardinalium cooptauerat, Lotaringi cardinalis commendatione, qui accepto de Pontificis morte nuncio, statim, rebus ante ad profectiorem comparatis, in viam se cum Pelleuæo dedit, ut noui Pontificis creationi interesset. sed altero die postquam collegæ conclaue post nouendiales preces ingressi sunt, summo omnium consensu Pontifex renunciatur Hugo Boncompagnus Bononiensis, iuris vtriusque doctrina clarus, a Pio VIII, cum in collegium legeretur, iam tum summo magistratui destinatus, & Gregorius XIII appellari voluit. præter morem comitiorum, quæ lenta ac turbulenta esse, magnisque animorum ac partium certaminibus peragi solent, festinata fuit creatio, ne diuturnum interregnum bello Turcico interueniens procedentia ex voto communia consilia retardaret. id quanquam in itinere rescii-

h h h h

etorem habeat, spe gloriæ ac remunerationis
 castigationis metu pugnat; ille prædæ &
 indiorum spe conductoris castra sequitur;
 si deficiunt, aut ad seditiones vertitur, aut pu-
 m detrectat. denique auro ut ducitur, sic ferro
 ericulorum horrore repellitur. adde quod ab
 etno milite maiora maleficia in agros perpe-
 ntur, ut sunt incendia, prædæ, rapinæ, vasta-
 nes: quæ omnia vel sensu aurium sæua quo-
 nus tui faciant, caritate patriæ prohibentur.
 c vero ut subsistas parumper & in mentem re-
 ces ea tempora M. T. obtestor, quibus Gallia
 tus pacata & a civilibus dissensionibus vacua
 llum in limite gerebatur. tunc maioribus tuis
 m Italis, Germanis, Hispanis, Anglis sæpius, &
 m plerisque ex ijs simul res fuit; tunc populus
 regni meditullio & per vrbes passim prælio-
 am & armorum insolens ad solitam eorum fa-
 nam tremebat. & tamen sola nobilitate subnixa
 lli, & exiguo illo legionum numero, quæ in præ-
 idijs etiam pacis tempore ad limitis custodiam
 aluntur, tot hostium impetum non solum susti-
 nuerunt, sed ijs cum damno extra fines repulsis,
 oppidis etiam captis opima de hoste spolia sæpius
 reportarunt. nunc cum calamitate publica effe-
 ctum sit, ut omnes obsidionibus, certaminibus,
 prælijs ubique insueuerint, quos hosteis Gallis
 debellandis pares existimas? an Hispanos? homi-
 nes haut infitias eo, strenuos, sed raros & in pro-
 uincijs minime populosis natos, ut nunquam Ca-
 rolus v, cum plurimos habuit, plures vii cicero pe-
 ditum io ccc equitibus in castris habuisse dica-
 tur. & nobilitas in Hispania cum non nisi ex con-

fauorem, quippe recenti memoria & odio Hispanorum, quorum ambitione factum credunt, ut Carolus v de imperio in prouinciam redigendo consilium ceperit. & verosimile sit, Maximilianum Cæsarem pari affectu in generos ambos neutris partibus se addicturum. quod si fortasse ob familiæ communis decus & multiplici vinculo geminatam necessitudinem in Philippum magis procumbat, quid bello Pannonico districtus patrueli ac sororio auxilij, rebus tuis incommodi, importare queat; a principibus ecclesiasticis non multum opis sperare possunt Hispani; quippe qui sæpius mutant, nec valde opulenti sunt, & caritate patriæ plerumque religionis causa, quam Philippus cupiditatibus suis prætexit, non multum mouentur. Heluetiorum vii pagi tibi ex fœdere coniuncti sunt, Rætorum item iii pagi, alij ab Hispanis ob religionem omnino alieni. in Italia quidem Pontifex totus in Hispanorum partes inclinat; sed bello Turcico implicatus omneis in orientem opes vertere cogitur, ut ab eo in occidente interea nobis securis esse liceat; & illud est ingenium aulæ Romanæ, quod omnes rerum periti norunt, ut potius arbitrium inter principes bellum gerenteis sibi sumat, & ex vtriusque damno priuatum compendium capret, quam vlli parti addicta in periculorum aleam, aut partem veniat. quid Senatus Venetus hoc vltimo bello etiam post victoriam vltimam tantopere decantatam victo quam victori, vel ipso fatente, magis similis? cui scis cottidie cum Hispanis de belli gerendi ratione certamen esse, & quem a fœdere prima data occasione discessurum constat, non ut se

CIC CIO LXXII

aut supernatante aqua obruta pæne defecerunt
 superest, ut ærarium immo modicis sumptibus in ali
 no inuadendo factis exhaustum, aut proscripti
 nibus, quæ ardente bello ciuili periculosa sunt
 aut aliunde suppleatur; an a donatio Belgica?
 qui prouinciæ illæ bello gerendo in stipendia mi
 litum vix sufficiunt; an ab Antuerpiensium me
 catorum collegio? id illi olim licuit, pacatis in Bel
 gio rebus & commercio libero, quod nunc, post
 quam Mattiacæ insulæ in Atrasiensis verba iura
 uerunt, omnino interruptum relanguit; ita ut ple
 rique, qui alijs credebant, nunc cum ad exsoluen
 da debita certo die appellantur, temporis gratia
 a iudice implorare cogantur. sed Genuenseis in
 Italia præterieram, qui quodammodo in Philip
 pi ære sunt. nam cum sæpe de imponenda Genuæ
 arce antea consultatum esset, & Andreas Austria
 qua erat in patriam caritate, quauis condicionem
 repudiata semper contradiceret, non aliam ratio
 nem comminisci potuit Carolus V prudentissi
 mus princeps, qua Genuenseis in officio conti
 neret, quam si omnem eorum pecuniam, qua so
 la fere illorum opes constant, Liguria omnium
 rerum a natura sterilitate & inopia damnata, con
 raderet. sic enim fore iudicabat, ut auara gens me
 tu sui amittendi in fide perseueraret. illi igitur ab
 eo tempore fecere, quod aleæ lusoribus familiare
 est, qui ne perdant, cottidie perdere non cessant,
 & nouis ac repetitis subinde contractibus ac ver
 sura sæpius a debitore facta ipsi debitori fidem
 quam reuocare non poterant, obligantur. nunc
 vero cum nec pecunia illa repræsentetur, nec vbi
 ræ dependantur, malunt otiosum numum in ar

desidere, quam fœnori adeo periculoso collocare. his adde Finalium nuper cum graui Genuensium reipub. detrimento & iniuria ab Hispanis occupatum. igitur quod Hispano ob eas, quas dixi, causas difficile ac pæne impossibile esse ostendimus, tibi contra perfacile erit, cui in nobilitatem atque adeo equitatum, qui fere suis sumptibus militat, exiguo sumptu opus sit, & tantum ad alendum peditem pecunia, sed ea tenuis, modo certa, sit necessaria. his adde quod in hostico bellum gerentibus bellum bello ipso alitur: nec præter regni vectigalia, quæ copiosa nunc in pace suppetunt, ordo sacer, qui in regno tuo maiorum tuorum ac procerum beneficio amplissimum patrimonium possidet, in tam iusta ac necessaria causa tibi, puto, aut sibi deerit. ergo cum Philippus nec manu militari, nec pecunia, qui præcipuus belli neruus est, plusquam T.M. valeat, quid in mora est, quo minus bellum tam iustum ac necessarium, tam confectu facile, cum manifesta utilitate primo quoque tempore suscipiatur? verum ubi incipiendum illud, & qua ratione gerendum sit, quæritur. ab Hispania Pyrenæo excludimur, & montana fere regio ac sterilis insidijs ac vulpino astu grassantibus opportuna subest, nec commode cum Hispanis in Hispania bellum geritur, ubi nobilitas suis sumptibus pugnare pro finibus tenetur, raro & ægre limitem egreditur. Italiam toties infeliciter tentatam ne nunc petamus multa prohibent, versi ad quietem animi, recens intuiti apud nos patrocini memoriam, nam sic occulta numinis voluntas fuit, & ingentes belli Turcici apparatus; quæ omnia in nos conuertemus. eosque

agitata fortasse faciendum esset; hac exoleta gladiatoria omiſſa, quæ tantum brachia & crura attingit, tibi cor, tibi vitalia petenda sunt, hoc est, metropoles in meditullio sitæ, puta Brugæ, quas fere debileis, aut si ab oppidanis tantum defendantur, facile capies, aut si hostis auxilio veniat, cum eo prælio decernes. plures autem earum Hispanorum odio & libertatis tuendæ desiderio ultro deditionem facient, quibus in fidem acceptis pristinam libertatem restituere, priuilegia antiqua & immunitates confirmare, nouas addere, tributa assucta minuere debes. quod si quæ sunt, quæ a tanta humanitate inuitatæ resistere tamen ausæ fuerint, ijs vi expugnatis seueritate opus erit, non quidem punita plebe, sed insigni edito in eos, qui se plebi ad pertinaciam duces præbebunt, exemplo. ea ratione citra magnum periculum cito ac feliciter magna cum existimationis fama, qua fere bella constant, rem conficies, omiſſis arcibus & exiguis munitionibus, in quibus capiendis plus periculi, captis parum decoris & profectûs ad victorem redundat. re autem confecta non opus erit multis & grauibus prouinciæ præsidijs ad eam tuendam, pulso procul Hispano & mari æque ac terra intercluso, sed ipsorum Belgarum ope, quibus libertatem donaueris, Belgium in officio continebis, & importunum tibi & Belgis æque hostem, ne ex propinquo in tuum limitem despiciat, longe trans-Alpeis & Pyrenæum ablegabis, promotus ad Mosam vsq. limite, vnde non solum potentissimarum ac opulentissimarum urbium accessione regnum locupletabis, sed Belgis libertatis auctor, Germanis vicinis amicus, Fran-

Etum, cum ille ab hac sententia diffideret, ut ei contrario scripto responderet, imperavit. quod mense Iunio fecit, cum rex ad castrum Bononien- se tertio ab vrbe lapide venisset. ingenium quale Moruillerij, tale scriptum eius fuit, hominis pro- bi nec mediocri rerum usu instructi, & quamuis in cardinalis Lotaringi familia educatus esset, non ita eius ambitioni seruiens, de cetero cauti ac meticulosi verius quam prudentis, & qui præsenti periculi vel leuissimi metu haut facile generosi cuiusquam consilij ad discutiendum maius ac cer- tum in posterum periculum auctor fuisset. in hæc autem verba regem alloquebatur. Nemini mirum videri debet, Christianiss. rex, si qui de maximi momenti rebus, qui de incerti ac periculosi exitus negotijs, quale illud est, quod nunc in consulta- tionem deducitur, sententiam rogati dicunt, ani- mi anguntur. nam ut res humanæ ac præcipue eæ, quæ ad rem militarem spectant, fere a fortuna pendent, sic sæpe euenit, ut quæ mature delibera- ta sunt, haut feliciter cadant, contra ut temeraria consilia prosperos successus nanciscantur. quo fit, ut vulgus qui res successu potius, quam ratione metitur, ex sinistro euentu prudentissimum con- silium damnet, idem temere susceptum propter felicem exitum laudet. id multos in consultatio- nibus a libere dicenda sententia deterret, veritos, ne minus ex voto succedentium euentuum culpa eis imputetur. verum ex ea anxietate plerumque idem incommodi, quod ex temerarijs consilijs, consequitur, ut & princeps interea ad bellum ne- cessaria nequaquam in tempore parer, & nihilo- minus suspicionum causas vicinis præbeat, qui-

etionem vniuersas spectare, mortemque præser- CIO IO LXXII
uitute illa optare; ob id regis opem implorare, &
in verba eius iurare paratas, dum ipse de auxilijs
fidem interponat: atque quamprimum vireis Gal-
liæ in Belgio comparebunt, ciueis statim animi
sui motum declaratu-ros, & portarum clauis ad
ipsum allatu-ros; tam pulchræ occasione nihil præ-
ter voluntatem deesse; regem proinde eam mini-
me prætermittere debere. nam ita momento ci-
tra periculum nec magnis cum sumptibus Bel-
gium sui iuris facere posse, cuius prouinciæ ple-
ræque veluti membra a Gallico corpore iniuria
auulsæ sunt, & tanquam iniusta vi amissæ iustis ar-
mis repeti possunt. addunt Anglorum reginam
regis exemplum secuturam, Germanos huic bello
favorabileis fore, & quominus Albanus auxilia-
reis copias apud se conscribat, impedituros. iam
Arausiensem cum potenti exercitu aduentare, qui
numero cottidie crescat, & Albani vireis æquare
valeat. Ludouicum Nassouium eius fratrem Mon-
tes tenere, munitissimum & valde opportunum
ad rem gerendam oppidum. ita Francorum inge-
nium esse, vt nisi foris hostem habeant, domi quæ-
rant, & nobilitate ac hominibus bellicosius fœtam
Galliam haut diu pacem colituram, atque vt in
succulento corpore sanguinis abundantiam de-
tractione, ne corpus suffocatione corrumpat, cor-
rigendam. eo denique res deuenisse, vt Philippus
dissimulatione nostra æque atq. denunciato aper-
te bello exacerbatus, nisi eum anteuertamus, re-
bus Belgij compositis periculoso Marte nos im-
paratos adoriatur; & præstare ignem in domum
vicini inferre, quam domi sedendo ignauia sua

tis pondere gementeis mutasse : quod vel ex recenti Valencianarum & Montium exemplo patet ; quæ ciuitates non sponte in nostrorum manus concessere , sed astu militari interceptæ sunt. itaque & illæ , quæ vi retineri non potuerunt , iam ad Hispanos defecerunt ; hæ vero ægre per præsidium a Nassouio occupantur ; & vt demus quasdam se regis fidei sponte commissuras , an non necesse erit , eas præsidijs tenere , quibus alendis tributa imponenda erunt , & fortasse grauiora ijs , quæ nunc sub Hispanis dependunt ? nam sperare , vt vrbes ita deditæ sine præsidijs in fide permaneant , eorum est , qui vulgi ingenium non norunt , cum fortuna pariter mutantis ; eaque spe arma vltcrius semper proferre nullo securo receptu a tergo relicto summæ stultitiæ , immo temeritatis esset. ita quod fortasse facile paratu erit , conservari non nisi summa cum difficultate poterit , & magna eorum ipsorum incommoditate , quorum commodo bellum suscipitur ; eoque fiet , vt mox propensæ adeo erga nos voluntatis illos pœniteat. sic autem statuendum est , occupatis Philippi prouincijs bellum immortale cum ipso fore , & quod componi nunquam spes sit , nisi restitutis , quæ capta erunt , nec de principe opulento , potenti , rerum suarum sollicito , quas summa prudentia ac studio administrat , aliter existimandum est , quam eum nisi honorificis condicionibus , & quibus plene existimationi suæ satisfiat , ab armis semel sumptis discessurum. cuius rei recentia bellorum cum Carolo v̄ eius parente & ipso Francisco & Henrico regibus gestorum exempla satis certam fidem faciunt. atqui nec opes aut vi-

quantumuis iustas causas obtendentibus. quippe perniciosi res exempli est; & sic sapientissimi quique statuere debent, cuius posse accidere quod cuiquam potest; & quæ hodie Hispanorum fors est, cras fortasse Gallorum erit. sed hæc missa faciamus, & ad Anglorum reginam deueniat oratio: a cuius amicitia hoc tantum expectare debemus, nisi nobis ipsi imponere volumus, quod prudentissimi principes a se quisque sperare possunt, inter quos solo utilitatis respectu amicitia contrahitur, & durat. cum igitur illa inde reginæ Scotorum insidijs, hinc occultis Albani consilijs se peti cerneret, amicitiam tuam sibi utilem existimauit, fœdusque nuper tecum percussit, non ad amplificationem nominis Gallici, sed ad securitatem priuatam: quod & satis manifestum fecit, cum pactis, quibus ad Belgij defensionem obligatur, fœdere illo renunciare noluit. itaque & saluo fœdere tecum icto Philippo ad eas prouincias tutandas auxilia summittere potest, & proculdubio summittet, quamprimum excitato inter te & Philippum bello ipsi metu, qui eam circumstat, solutæ ab Hispanis satisfiet, & honestis conditionibus cauebitur. nam magna est Belgarum cum Anglis & studiorum & morum coniunctio, & necessitate commercij inuicem obnoxij sunt. ipsa vero & ob sexum animi fluctuantis & natura per se timida ac præcipue ob successus incertum, cum ipsi multi inhient, a multis sibi quoque metuat necesse est. itaque pacem tutam, quandocumque se in manus dabit, obuijs vlnis complectetur: belleque nobiscum tunc agetur, si illa tantum spectatrix sedeat, nec bello difficili implicatis captato

eligere non possunt, semper praesto erunt. horum CICERO LXXII
igitur seu viribus seu patris prudentissimi inter-
uentu, quin & imperij principes placari ac domi-
netineri possint, & res in Belgio ex ipsorum Bel-
garum desiderio componi, extra controuersiam
est. nam facessat Albanus, discedant Hispani, In-
quisitionis metus remoueatur, exactiones nouae
cessent, & aliquis ex familia praeses prouincijs illis
praeficiatur, aut etiam Augusta ipsa Caesaris vxor
& Philippi soror, nam feminarum imperia haec-
tenus felicia Belgae experti sunt, & harum rerum
Caesar ipse sponsor sit, quis dubitat, quin omnes
statim belli commercium abrumpentis taedio, &
spe libertatis certa ad officium redeant, & te bello
damno ac periculoso implicatum statim desce-
dant? quid vero tunc facturum Philippum putas?
bellicos apparatus, quos in Italia nunc habet ma-
ximos, contra te vertet, & aut Saluciarum princi-
patum, qui solus ex tot proelijs ac sumptibus ab-
luo ac parente tuo in Italia factis residuus est, leui
negotio occupabit, aut vi in Prouinciam haut sa-
tis, vt scis, munitam facta te tota mediterranei
maris possessione deijciet. & haec est illa praesens
atque eximia adeo utilitas, quae rebus tuis ex eo
bello redundabit. ea quippe alioqui omnium bel-
lorum natura est, vt per ea principes mutuis dam-
nis se quidem conficere possint, raro quidquam
ex ijs lucrentur. quae vero utilitas ea est, quod
uuum est, amittere, vt alienum inuadas? haec qui-
dem de viribus, quae manu valent, dicta sint. nunc
ad aeternum respiciamus. raro quisquam tam bene-
factionum suarum calculum init in bello geren-
do, quin sumptus omnem prudentiam ac spem

k k k k

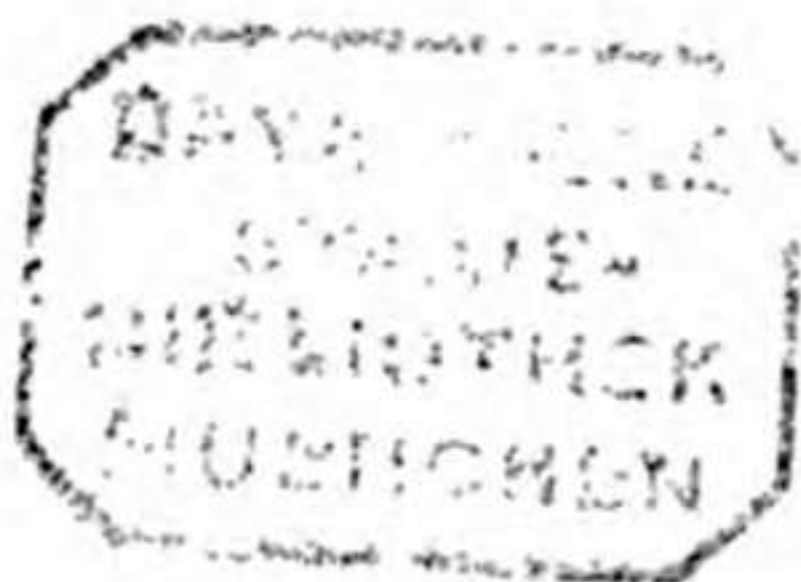
superent ; bellum quippe inexhaustus pecuniarum gurges est, cui explendo non aurei Persarum montes, non Indiae utraque sufficiant. quam ab huius nerui penuria res tuae laborent, non ignoras. consumpto patrimonio regio, oppigneratis vectigalibus, agris passim per bella vastatis, urbibus & oppidis direptis aut obsidionibus destructis cum aerarium deficeret, nihil sibi ad nova onera imponenda reliquum fecit exactorum avaritia aut redemptorum audacia ; quod hominum externam fere genus Galliae tuae fatale est. plebs in agro a milite transeunte cottidie infestatur : ad haec tributis immodicis oppressa languet, ut vix respirare ei liceat. a nobilitate, quae vitam & cum vita opes pro Gallici nominis decore ac regni salute auspicijs tuis profundit, quid expectare debeas, satis nosti. superest ordo sacer, qui varijs ac multiplicibus angarijs grauat, ut nihil aliud dicam, & tamen cum venia tua dicam, se sub tributo esse conqueritur. nec me latet, quid redemptores illi, quos dixi, nuper commenti sunt, qui accepta aliqua bonorum ecclesiasticorum per octennium & anni quadrantem portione, pro qua pensionem fundi dominis eandem, quam ex ipsa re percipiunt, quotannis depensuri sunt, magnum inde emolumentum ac prope incredibile lucrum tibi pollicentur. nam huiusmodi conventiones in speciem ut gratiam merentur, ita longius prospicientibus ut detrimentosae ac noxae reijciendae sunt. quod si vis in exactionibus adhibeatur, quod plerique suadent, verendum est, ne eadem sit huius belli necessitate Gallorum, quae Belgarum, eondicio. quid enim aliud in Belgio Albanus fa-

cit? quod tamen sibi minime ferendum Belgæ CIO IO LXXII
existimant. quid debeant tibi tui, debent scire
omnes: quid vicissim illis debeas, tuæ est pruden-
tiæ ac benignitatis considerare. post pacem nuper
factam omnium animos in eam spem crexisti, ut
illis quiete per te frui, eiusque beneficio damna
bell oaccepta sarcire, domos destructas instaura-
re, incultos agros colere liceret. si ea spe nouo
suscepto bello excidant, quid miseros homineis
animo agitatuos putas? hoc etiam tibi perpen-
dendum est, quam graui ære vrgearis. multum
Germanis equitibus, qui tibi bellis vltimis mili-
tarunt, multum Ioanni Casimiro debes: ducen-
ties centena millia librarum Heluetij a te repo-
scunt: quingenties centena CIO Protestantes Ger-
manis suis debent, pro quibus sponsor interueni-
sti: quæ si omnes summæ colligantur, ad quadrin-
genties centena millia aureorum excurrunt. adde
onera regni, quibus sustinendis vix ordinaria ve-
ctigalia sufficiunt. sed Gallia tua nobilitate & bel-
licosus hominibus foeta tanquam superfluo san-
guine abundat, qui nisi tempestiua sectione mit-
tatur, metus est, ne totius corporis valetudo peri-
clitetur, hoc est, a bellis ciuilibus rursus regnum
infestetur. atqui de tanto regni, cui te Deus præ-
fecit, robore gratiam Deo agere debes, illudque
sic dispensare, ut non sibi ipsi noxium sit, tuæque
curæ ducere, ut contumaces animi & licentiæ af-
fueti miti legum iugo quasi freno ad obsequium
ac disciplinam flectantur, ut cum opus erit, eos ad
imperata facienda paratos habeas; alioqui melius
in bello, quam in pace, suos regere, non solum
absurdum, sed etiam principi probrosum esset. vl-

quam vtiliorem habeat, & ad rem gerendam exhausto ærario omnia necessaria defint, vt ad famam tuendam, regni tranquillitatem conseruandam, tuos in officio & caritate erga M. T. continendos, ab armis abstineas, neq. offensionis causam vllam Hispano præbeas. interim cum æmulum numerofo in Belgio & Italia exercitu ac tanta classe subnixum videas, tuæ prudentiæ est, regni rebus inuigilare, limitem munire, valida præsidia ac necessarium comeatum locis idoneis imponere, & super omnia disciplinam inter milites instaurare, ita vt per agrum iter facientes obuijs ad victum necessarijs vti contenti sint, de cetero neminem concutiant, nec in opere rustico occupatis molestiam facessant. hoc & vnice curare debes, vt pacem domi habeas sopitis veterum odiorum fomitibus, vt citra gratiam ac sordeis ius a magistratibus tuis æquabile reddatur; vitia ac mala, quæ bellorum licentia per omneis regni ordines irrepsērunt, corrigantur. quæ si facias, & vt facias precibus ab omni gratiarum datore Deo assiduus contendimus, tuis carus, amicis vtilis, hosti terribilis existes, & immortalem nominis tui famam apud exteras gentes excitabis, ac postremo venerandam virtutis tuæ ac regiæ prudentiæ, quam mirentur, sequantur, colant, memoriam apud posteros relinques. His disceptationibus dum rex tempus extrahit, & missis vltro citroque internuncijs crebroque comitantibus Carolo Telinio, Francisco Bricomotio & Arnolfo Ca-uagnio ad Colinium, qui Castellione ad Loniam erat, nuncius affertur, de auxiliaribus Ienlisij copijs ab Albano deletis, ex quo rex magnum se do-

k k k k iij

zius, Ioannes Lafinius Bell. 361. 10. ab armis discess. 384. 24.
in reditu cum. 391. 20. Colinius. 393. 14. Io. Lafinius Bell.
398. 29. æquatis inter p. f. 406. 13. vict. regiis abst. 411. 16.
Lud. Fiferus. Ib. 16. Carnauenoius. 415. 28. rel. professos
legat. 422. 5. sibi delegerant. 441. 13. Io. Cambium. 451. 20.
studiis prof. 454. 16. hydr. incidit. 463. 22. ΑΛΕΞΙΚΑΚΟΣ.
496. 12. Marano. 497. 12. inoluisse. 499. 19. ipse cum Subi-
fio, Paieto. Ib. 29. vitam. 512. 1. Telinius. 524. 12. sup. diei
cert. 531. 24. tegebat Subisa. 538. 31. Vergani. 555. 17. ingressi
tractu temporis. 562. 22. fungebatur. 578. 24. 25. in spe-
ciem obnitebatur 579. 19. nauasset. 592. 4. a patre. 591. 8.
præualuere. 598. 14. spec. edito. 600. 9. omni a præf. 606.
29. 30. *Dele*, Mendoza temporibus, & rursus illum odio
prosequebatur Bernardinus 618. 7. Abdalæ. 619. 3. ad se
abl. Ibid 23. Alqu acilem. Ibid. 30. Abdalam. Ib. 32. Ab-
dalæ. 628. 22. admotis ad Gal. 630. 18 esse senserunt. 632. 1.
de quib. alia atque alia. 634. 15. Mauriscis facta. 639. 8.
corrupta domi disciplina. 651. 11. a comotatione hil. 664.
20. præf. Pontificius. 665. 18. c. Ven. Iaderæ. 666. 14. &
Hispanam class. 686. 12. censentium. 704. 15. subire. 710.
17. statim cuniculo. 720. 27. statim in oram Illyr. 725. 23.
rotæ pistrinarios. 733. 8. inter suos. 769. 23. percuss. postea
an. 24. inquisitione habita. 774. 31. capitaliorem. 814. 17.
Leuinio. 855. 29. in animo haberet. 856. 20. recidiuo malo.
865. 11. imp. queat? 873. 8. de cetero cautioris, & qui præ-
sentis p. vel leuiss. m. 880. 28. quid ei ad.





INDEX.

A



ABBATIS-cella 799
Abdala 631. ad
 Algeriæ proful-
 tanum missus
 578. Rex Gra-
 natae & Andalusiae 622. 623.
 Menatam frustra tentat 631
Abdala **Aben-habus** 618
Abdera 579
Aben-Hut 560
Aben-Humeia 576. 597.
 611. 614. iterum rex saluta-
 tur 577. fratrem in Asiam
 mittit 578. eius ultimum
 prælium cum Christianis
 585. edictum in gratiam
 Christianorum 605. **Abde-**
ram tentat, Vergim obsidet
 617. amore captus, eius do-
 mus direpta, eius mors 621.
Aben-Hut rex Almeriæ 597
Aben-jahuar 564. iterum sum-
 mus Imperator Maurisco-
 rum 577. tres uxores sumit.
ibid. eius mors 599
Abuceua 593. 594
Accis 604
Achametes purpuratus in Epi-

rum missus 690
Acierius 151. 393
Actium promontorium 744
Adalides 592
Adamus **Lonicerus** 451
Ægidius **Andrada** 598. 732
Ægidius **Villenus** **Namurcen-**
sis 9
Aggersanfena arx 36
Alba **Pompeia** 70
Albaicini 158
Albaicinum 161
Albanus 176. 217. 458. com-
 mercium Anglis interdic-
 tit 319. magnum vectigal a sub-
 ditis exigit 461. **Nassouianos**
 fundit 206. 208. monumen-
 tum in arte Antus 463. pars
 eius exercitus ab Arausiensi
 fusa 221. in eum coniuratio
 186. ei multa mala accidunt
 190. regis Gall. ad eum li-
 teræ 217
Albaterra arx capta 344
Albericus **Lodronius** 370
Albericus **Rosatenfis** I.C. 71
Albertus **Austrius** **Cæsar** **F.**
 729
Albertus **Brandenburgicus** mo-
 ritur 224

Andreas Auria 744
 Andreas Barbaricus occisus
 746
 Andreas Bragadinus 706. 715
 Andreas Cortesius Epirota cæ-
 sus 672
 Andræ fanum 152
 Andreas Mesa 631
 Andreas Pisaurus patricius Ve-
 netus 683
 Andreas Salazarius 188
 Andreas Spelius 674
 Andronicus Palæologus 71
 Angli Caleti restitutionem pe-
 tunt, commercium transferunt
 Hamburgum 459
 Anglorum bellum cum socie-
 tate Teutonica 839. illorum
 mos cum de capite cuius de-
 liberant 821. ijs vetitum ne-
 quis possit agere de eius li-
 beratione, qui est perduellio-
 nis reus 826. Belgæ eos do-
 cent pannorum texturam
 458
 Anglicana navis cum Polinij
 triremibus configit 503
 Anguillarius 335
 Anna Maria Brunsvica 224
 Anna Maximiliani Imp. F. Phi-
 lippo Hisp. regi desponsata
 488
 Antiquerala 560
 Antuarum op. deditum 723
 Ant. Asculanus læsus 709
 Ant. Balbus perpetuo exilio
 multatus 424
 Anton. Barbarus Venetorum a-
 pud Selinium orator 657
 Ant Bombergus 7

Antonius Croius moritur 41
 Antonius Fumeus 313
 Antonius Lalanus Hocstrati
 comes 176
 Ant. Lignerius 157
 Ant. Luna Baçam missus 616
 Ant. Mendoza 21
 Antonij Mureti oratio in lau-
 dem M. Ant. Columnæ
 767
 Antonius Pontius 297
 Antonius Rosseleus Dalmata
 724
 Ant. Sanflorentius 64
 Anton. Serafonus Romanus
 389
 Antonius Strælius captus 30
 Ant. Stratius 199
 Anton. Teupolus 663
 Antonius Verantius Antistes
 Agriensis 62
 Antuerpiæ arx extracta in Ki-
 lio suburbio 34
 Antuerpiæ Philippi diploma
 publice recitatur, quo gratia
 præteritorum vniuersis con-
 donabatur 480
 Antuerpiam commercium
 Brugis translatum, 840
 Antuerpiensis arx 463
 Aquarum inundationes prodi-
 giosæ 725
 Ara celi olim Iouis Feretrij
 templum 768
 Aracosius in Mauriscos ducit
 641. Rondam it. 646
 Arausiensis princeps 10. 176.
 adit periculum vitæ, Mosam
 transmittit, bellum ad se sus-
 ceptum scripto excusat 219.

I N D E X.

B

B Acensis ager	627
Bacensis vicus	560
acia inf. populata	724
Bætica duæ potentes fami- liæ	637
ahamæ fretum	256
aptista Alamannius, ep. Ma- tisc.	313
aptista Carnafecus	345
barbaricus cæsus	747
barzollus Barbarus naufragium passus	703
basium castrum	69
basilici	706
baslacensis pugna	334
basilio occisus	376
basompetra sauciatus	415
bastilia dedita	499
batenburgici fratres capti	17
baudrius	439
baugium captum	440
becus Burrius	105. 144. 380
bedis Habudi F. eius elogium	159
Bellaquila	536
Belgæ deficiunt ab Hispano 200. eorum mos in pecunia imperanda soluenda	462
Belgio toto insolita aquarum illuies	481
Belgicorum motuum sedando- rum ratio quæritur	18
Belgium bello vexatur	855
Bellogardius 132. cæsus	523
Bellouarium deditum	441
Bellum in Corsica	63
Bellum inter Danos & Polo-	

nos	36
Bellum Gothanum	44
Bellum in Germania illius causæ scripto decla- rantur	227 230
Beltramus Cueua	727
Benearnensis pagus	375
Benedictus Arias Montanus	480
Benedictus Sorantius cæsus	751
Benedictus Valerius math.	464
Benegonium arx obsidetur, de- ditur,	437
Berbesula vrbs	644
Bergensis marchionis mors	20
Bergeracum	328
Bernardinus Cardines	754
Bernardinus Eugubinus cæsus	708
Bernardinus Mendoza Coui- næ com. F.	609
Bernardus Bolanius	683
Bernardus Preuotius Morfa- nus senator	787
Bernatum & ducis Sabaudia controuersia	24
Berquemum op.	202
Bertrandus Salignacus Mota- felonius	851
Bertrandus Simiena Gordius	515
Bessum op.	299
Billius Prunæus	390
Bironus cum plenis de pace mandatis ad Protest. missus	510. 518
Bitsæorum comitum familia extincta	553

Blancilla mons	643	Bratonium captum	362
Blasius Monlucius 260. & sequentibus, bellum mouet in Benearni pago fauciatus 141. & seq.		Brechini tumultus	810
Blauia arx intercepta	297	Brederodius 6. eius moneta 7 moritur.	15
Blesæ deditæ	156	Brelæa arx	285
Blosserus	134	Bressius regulas	115
Bogentiacum deditum	156	Bretiniaca pacificatio	119
Boliona fl.	710	Bricomotius	419. 519
Bonfidianum cœnobium captum & direptum, receptum	379	Brigantio arx	347
Borbonius card. 284. Borbonio Monpēserio præfectura Britannia Armoricanæ tributa		Brisonis-mons	118
434. Henricus Borbonius Condæi F. 340. Mariam Cliuiam ducit uxorem 787. Franc. Borbonius Delfinus		Brissacus Mouentianos fundit	
538. Henricus Borbonius Nauarræ princeps 284. in aulam venit 850. de eius cum Margarita sorore regis matrimonio transactum ibidem. Carlota Borbonia Monpenserij F. in Germaniam profugit 844. Guliel. Nassouio Arausiensi principi elocata	845	303. Mongomerium aggreditur 329. eius copias fundit	
Borderus occisus	158	341. ipse occisus	344
Bordius occisus	310	Britannoduni arx olim Alclatha capta	850
Bordum op.	421	Broagium obsessum	116
Borgetum pagus	102	Brossæus captus	117
Borromæus card. vitæ periculum adit	779	Brossius	342
Boscouiridis	287	Bruëlius occisus	370
Botauilla arx	540	Brugense emporium	839
Botauilla captus	445	Branfuicorum ducum cum uibe Brunsvica controuersæ compositæ	454
Braium op.	124	Budua in Rizonico sinu dedita	
		recepta	713
		Buëlij comites	325
		Bulharis	560
		Burdelius cæsus.	162
		Buscum ducis obsessum, cap- ptum.	8
		Busenuallia arx capta, recepta	
		107	
		Bussiera arx	571
		Burgolium cœnobium	789
		C	
		C Abanus	104. 288
		Cacoderius	645
		Cadiarum municipium	558

I N D E X.

Cæsar Piouena	676	Carcassonæ suburbia incen-	
Cæsar Tienius	<i>ibidem</i>	sa	513
Calaherra arx	615	Cardenas Granatensis coniura-	
Caldomontius captus	341	tioni contradicit, fauciatus	
Caletum sibi restitui petunt		609	
Angli	75	Carlota Laualla Coliniꝝ vxor	
Callocius Senensis	397	120	
Calueracus occisus	389	Carmonium captum	509
Caluiniacum captum	304	Carolina 240. capta ab Hispa-	
Caluinistarum & Martiniano-		nis 250. recepta a Gallis	
rum contentio	10	259	
Cambius Monforellius	441	Caroli-locus municip.	519
Cambrenses	502	Carolus Badensis marchio	
Campagnacus	122	489	
Campensis signifer occisus		Carolus Emerius Barlamontij	
523		comes	27
Campi fallaces	195	Carolus Brimeus Megæ comes	
Campiniacum captum	309	195	
Canillæ arx	605	Carollus Gillarius Carnutæm	
Cantabria prouincia iuris Na-		ep.	853
uarrici	853	Carolus Hispanorum princeps	
Cantabrica nauis magna 318.		in carcerem a patre conie-	
in Anglia retenta	459	ctus moritur	180
Cantelinus Duglassius	338	Carolus Mansfeldius P. Erne-	
Cantilia arx	549	sti F.	32
Cantoclarus occisus	147	Carolus Neuclus Vestumbriæ	
Capella Angerona	439	comes	427
Capero	499	Carolus Nicolaius Neapolita-	
Catabates Ciliciæ maritimæ		nus	462
præf.	739	Carolus ix rex Gall. 277. Lute-	
Caracail.	628	tiam venit 90. de nuptijs suis	
Caracogia pirata	740	cogitat cum Elisabetha Ma-	
Caragealis pirata 262. eius au-		ximiliani Imp. F. 549. Ma-	
dax facinus 737. captiuus.		gna pompa Lutetiam ingre-	
767		ditur, eius oratio. in senatu	
Caragealius pirata læsus		Parisi. 789. Blæsas se con-	
718		fert	841
Caramania	650	Carolus pugnax Burgundio-	
Carantonus Fl. illius pons in-		num dux 241. bellum infert	
stauratus	333	Heluctijs <i>ibid.</i> bis victus <i>ibid.</i>	
		lll iij	

Christ. Tiffenbachus	62	riculum vitæ 115. dysenteria
Cilicia	650	laborat 393. dānatus ad mor-
Clauium mons	595	tem 399. vulneratus 412. na-
Claromontij tumultus	272	uigia instruit 791. in aulam
Claromontius occisus	414	venit 792. eius dictēriū 142.
Classis Hispanica	729	eius naues cāptæ 791. eius
Classis Pontific. & Cosmi Flo-		scriptum de bello Belgico
rent. ducis	728	856
Classis Turcica in Cyprum ten-		Colloquium inter Theologos
dit	665	Misenenseis & Thuringicos
Classis Veneta peste afflicta		450
665. 754		Colloquium in valle Francoli-
Claudia Riusia Andeloti vxor		na
346		798
Claudius Castreus	442	Coloniæ Agrippinæ tumultus
Claudij Espencæi mors	796	16
Claudius Gufierius captus	293	Columbarius
Claudius Hamiltonius	835	293
Claudius Lotaringus Aumalius		Columbellus Gratianopolita-
90		nus
Claudius Marcellus Mercato-		346
rum præf.	785	Columbus
Claudius Sabaudus Tendæ co-		237
mes	332	Columnarum caput
Clerius captus	134	736
Clidas prom.	667	Cometes videtur
Clinthonus Anglici maris præf.		464
850		Comitia Ratisponensia
Clissonium op.	345	58.
Cluniacum	130	Spirensia
Cocauilla captus	789	483
Cochæus ab Aumalio victus		Comitia in Scotia de Prorege
316		creando Edimburgi & Ster-
Cælius Focarius cæsus	709	lini habita
Cælius Secundus Curio	453	810. 834
de Cœna Domini contentio		Comitia Cordubæ indicta ha-
inter Protest.	484	bita
Cognacum op.	284	635
Colinius maris præfectus	80.	Commarenfis turris
296. 334. 558. 402. 852 adit pe-		560
		Compita
		632
		Concilium sanguinarium
		458
		Condæus 80. 86. 94. Lutetiam
		tēdit 141. 274. Rupellam ve-
		nit 283. occisus 337. corpus a-
		fellæ impositus
		339
		Condiuicinum Nannerum
		395
		Conforginus cæsus
		389
		Coniuratio de Lufiniani arce,
		item de Dieppa
		330
		Consalius Bracamontius
		788

Confalvus Ferdinandus 604
 Confilium $\overline{\text{XII}}$ virale 33
 Controuersia magnæ inter An-
 glos & Belgas 319
 Controuersia de dignitate in-
 ter Duces Ferrariensem &
 Florentinum 265
 Coqueretus 275
 Coracozanus 724
 Corbonerius 394
 Corboso captus 338
 Cordiregius à plebe discerptus
 372
 Corduenna turris 179
 Corcyra nigra 723
 Corsicum bellum 63
 Cosmus Florentinorum Dux
 68. magnus Etruriæ Dux
 creatus 447
 Couæum incensum 381
 Couerdia 203
 Cressonerius 202
 Creta à Turcis populata 708
 Creuantium obsessum 144
 Cuba 256
 Cubates Selimi cubicularius
 Venetias venit 658
 Cucum captum 509
 Culantius 379
 Culenburgicus 177
 Curiæ prom. 666
 Curius Dalienfis 598
 Curzolim 723
 Curtius Chiræus cæsus 537
 Cyprianus Leouitius Astrol.
 228
 Cypriani cœnobium demoli-
 tum 395
 Cyprus describitur 666 Vene-
 ri sacra *ibid.* quoties ab exte-

ris principibus destructa &
 capta 716. qua ratione tene-
 tur à Venetis 669. eam ag-
 greditur Selimus - 690
 Cythera inf. vastata 706

D

D Aguenaria 286
 Dallonius Brianconus co-
 mitis Ludensis frater inter-
 fectus 391
 Dalmatiam vastare statuunt
 Turci 721
 Dampetra occisus 108
 Damum in Caroli $\overline{\text{V}}$ potesta-
 tem venit 194
 Dandulo caput amputatum 684
 Daniæ regis & Holstatiæ du-
 cum controuersia disceptata
 38
 Danica classis 457
 Danica nobilitas institutoriam
 facere cepit 841
 Danieli Barbari mors, eius di-
 ctum 452
 Daniel Bredelus Moguntinus
 præsul 489
 Daniel Ranzouius occisus 458
 Daniel Riparius 536
 Daralquid. 575
 David Bongartenerus Sueciæ
 regulus 57
 David Nocetus 710
 David Spenfus occisus 836
 Dauierus occisus 527
 Daurus fl. 560
 Deça Velefij marchio descendit
 in Almeriense territorium
 586



Gerardus Grofbekus ep.	221	Greg. XIII P.	349
Geraldus Speseus	318	Grœninga obfessa	200
Germaniæ principum legati ad Carol. IX oratio	549	Grombachius in quatuor par- tes feftus, eius impofturæ	56
Germanorum feditio ab Alba- no punita	481	Gurgius in Galliam redit	260
Gibertus Batenburgicus	196	Gryphis triremis	748
Gifreus Buterius cæfus	516	Guacurtius interfectus	392
Gilbertus Gerardus	475	Guadis	605
Gilbertus Kennedus	829	Guaiaaræ tumultus	585
Gilepficus Cambellus Arga- theliæ comes 167. 465. 836		Gueschius captus & vulneratus	338
Gilletus fupplicio affectus	538	Guerreriana molatrina	118
Gifebertus Arneftelius Batauus captus	205	Guido Breffus	14
Glaſcuæ arx obfessa	814	Guido Luſitanianus	668
Glotta fl.	829	Guionerius	343
Gnuxius	132	Guitinerius occifus	512
Goafius	376	Gul. Herbertus Penbrucij co- mes	468
Godonis fanum	282	Gul. Ioüſa Momorantij lega- tus 128.	309
Gomenitiarum portus	736	Gul. Kirkadius Grangianus	812
Gordius centurio maior fuſus	516	Gulielmus Metellanus 165. 171. 477. 810.	
Gothanum bellum, de illius ſumptibus decretum 44. 489		Gul. Morauius Tiliburdinus	166
Grangæus merſus	249	Gulielm. Steinius	53
Grangius Marronerius	363	Gulielmus Xylander	800
Granata à Mauris condita 559. regum inſignia 594. à Phi- lippo extructa	560	Guntherus Schuarzenburgicus	47
Granatenſium acclamatio ſa- lutantium regem Ferd. Valo- rium	570	Gulmannorum familia	637
Granatenſis belli finis	646.		
Grandis fl.	240		
Granuellanus card.	663		
eius ſcriptum in Venetos	696		
Gratianorum & Picorum fa- ctiones	68		

H

H Alis interfectus 750. eius duo filij capti	748
Hamburgeniſis cauſſa cum Holfatiæ ducibus agitata	486
Hamiltonia arx	169
Hamiltonij 166. eorum factio	

I N D E X.

emissus 37. bellum infert fratri 230. rex Sueciæ renun- tiatur 232	Ioan. Hangeſtus Iuceus 346
Ioannis fanum obceſſum 421. 436. captum & direptum 130	Io. Hoffnanus 52
Io. Feltonus 478	Io. Hoſpitalius Chæſij comes 101
Io. Ferrerius Carnutum vice- dominus 225. ad mortem damnatus 399	Io. Legeus eques S. Marci pro- curator Franc. Barbaro ſu- brogatus 661
Io. Flaminius Bogallius captus 832	Ioan. a Leia archiepiſc. Treui- rorum 44
Io. Franc. Comendonus card. 703. 763	Io. Leſſius Roſſenſis ep. 816
Io. Franc. Gorus comes cæſus 708	Ioan. Ligneus Barbanſonus Arenbergij comes 35
Io. Frid. adminiſtrator Mag- deburgenſis 794	Io. Lonicerus 451
Io. Fridericus Saxo Neoburgo diſcedit; victus ac captus 55	Ioan. Lucas Barberius Siculus 759
Ioan. Fridericus, & Io. Guliel- mus Saxones Io. Friderici o- lim VII viri F. F. 44	Ioan. Lugdunenſis Batauus, 799
Io. Fridericus Saxo ignomi- nioſa pompa per Viennam traductus, cuſtodix mandata tus 57	Io. Mendoza Hiſp. 601
Ioan. Galeacius Fulgoſius Flo- rentiam miſſus 851	Granatam miſſus 592
Io. Georgius Brandeburgicus 795	Quæſiaci impoſitus 630
Io. Grenellus Speella ſummo ſupplicio affectus 479	Io. Michius nomen cum reli- gione mutauit, Naxo inſula donatus rex Cypri vocatus 651
Io. Grognetius Vaſſæus 295	Io. Montinius Villerius 196
Io. Haius prætor 383	Io Mormorius. 707
Io. Hamiltonius Andreæ fani archiepiſc. captus, laqueo ſu- ſpenſus 832	Io. Moruillerius 872
Io. Hanekinius 248	Ioan. Nogaretus Valeta 508
	Ioan. Oporinus obit 235
	Io. Pereſius a Soto 194
	Io. Petrus Nauarra 132
	Ioan. Ribaldus in Indiam pro- ficſcitur 240
	Io. Roquilius 588
	Io. Rumallius 196
	Ioan. Scarſius Valliguidonius 336

mmmm ij

Io. Sora Venetas naueis capit
 497. Lusitanæ classis nauem
 vnam capit 543
 Ioan. Stephanus Larcarij F. 62
 Ioan. Stephanus Sigismundus
 alijs dictus Daciæ princeps
 787
 Io. Storius 460
 Io. Stralius 10
 Io. ^{III} Gustani F. in Erici vi-
 cem inauguratus rex Sueciæ
 457
 Ioan. Tilij Curia Protonotarij
 mors, item eius frater Mel-
 dorum episcopus moritur 553
 Io. Transsiluanus Dedensem
 arcem capit 61
 Io. Trogmartonus 475
 Ioan. Vilelmi Saxonis ad Caro-
 li ^{IX} legatum responsum 314
 Io. Vrinensis læsus 709
 Io. Zunica Philippi orator Ro-
 mæ 668
 Iolanda Lud. ^{IX} soror 24
 Iosephus rex Cypri 651
 Ionariense monasterium 843
 Irancium 144
 Isaacus dux Cyprius 667
 Isabella Castellensis 556
 Itali quidam a Condæanis fusi
 144
 Iulianus Bæticæ comes 556
 Iulianus Sumanus 238
 Iulius Bellomontius Riussius
 338
 Iulius Brunsvicus 483
 Iulius Cæsar Chelfus 705
 Iulius Sauornianus 652
 Iustinianus Bencius, eius di-
 ctum 397

L

L Acherius occisus 241
 Lacinium hodie caput Co-
 lumnarum 736
 Lactoratum occupatum 143
 Laia capta 519
 Landerei & Richelij copiar-
 sæ a Lanouio 366
 Landonerius 445. in Galliam
 redit 254
 Langonium 500
 Lanouius deditur 534. saucia-
 tus 389. eius ingenium 530
 Lassæum deditum 371
 Lauallensis familia 346
 Lauredanus occisus 620
 Laurentius Coracius 69
 Laurentius Telles Silva Fava-
 ræ marchio 612
 Laurentius Teupolus Paphi
 præf. 705
 Lazarus Eredia 613
 Lazarus Schuendius Zarma-
 rum capit 60
 Lecfaris vicanorum defectio
 670
 Leoburgi prodigium 801
 Leonardi sanum 374
 Leonardus Cæsar 800
 Lesina incensa 714
 Leucas ins. 744
 Ligeris fl. 282
 Lignabouius 330
 Lignerolius interfectus 789
 cædis causa 843
 Lignerium deditum 439
 Lignerius occisus 338
 Lignij in Ambaris tumultus 272

I N D E X.

Limisi portum quidam credunt fuisse Amathuntem 652	Lucas Iacominius 68
Lissa inf. vastata 724	Lucas Spinola Senator 62
Lissum op. 720	Lucionensis munitio dedita 533
Literæ Brederodij ad Parmen- sem 4. Parmensis ad eas re- sponsum 6	Lucionium 500
Literæ Condæi & Colinij ad Regem & ad Margaritam Sabaudia ducis sororem 274	Lud. Alamannus 344
Literæ Friderici Palatini ^{VI} vi- ri ad Monpenserium, &c. 484	Lud. Antenoreus 265
Literæ e Gallia ad reginam Scotæ captivæ missæ interci- piuntur 813	Lud. Aracosia dux 639
Literæ regis Gall. ad Albanum 217	Lud. Biragus 347
Literæ Germaniæ principum ad Carolum ^{IX} 485	Lud. Blossetus balbus dictus 371
Literæ Mariæ Scot. & Elisabe- thæ Angl. ad conuentus re- gni Scotici 473	Lud. Cancellus a barbaris dis- cerptus 228
Lochæ oppidum 363	Lud. Carlerius Cameracensis 196
Loëus cum suis omnibus truci- datus 512	Lud. Casteluetrus 797
Lomelæus regulus 468	Lud. Christ. Pontius Legionen- sis Aracosia dux 569
Lomeleus Arondelij gener ca- ptus 818	Lud. Cipici Trauensis tritemis capta 750
Londinum emporium 837	Lud. Cordubensis 613
Loriolum captum 516	Lud. Faiardus Velefij marchio 576
Lotaringus card. 90. 136. 842	Lud. Foxius Parisiensis 178
Louanienfibus theologis cen- sura librorum cōmissa 480	Lud. Lanoius Moruillerius mo- ritur 363
Louanij res ridicula accidit 482	Lud. Martinengus 705
Louenstenium castrum rece- ptum 805	Lud. Medina Sidonia dux 639
Loucius 130	Lud. Nassouius Arausienfis fra- ter 792. 517. 790
Lubecæ conuentus habiti 841	Ludouicus Pontius Legionen- sis Lud F. 589
Lubecenses regi Suecorū recon- ciliati 495. illorū classis 457	Ludouicus Preuotius Sansacus 372
	Lud. Requesenes 600
	Lud. Sangelasius Lansacus 121. 136
	Lud. Turrius 662
	Lud. Virtembergicus 227
	Luna deficere visa 464
	Lunæ tres in cœlo visæ 228

m m m m iij

ad Sitinum lacum	38
ad Selodoaldi fanum	101
ad Dionisij fanum	113
Cognacensis	153
ad Couerdiam	203
ad Gemingam	207
Pugna ad Thenas	219
in agro Cameracensi	221
ad Mensignacum	303
Pugna ad Iazenolium	307
Pugna ad Bassacum	334
ad Engolismum	341
Pugna ad Gillicum	351
Pugna ad Æssum	356
ad Ioannis fanum	360
ad Monconturium	404
ad Bosium promont.	503
Pugna ad Burgum	514
Pugna ad Arnæum	521
ad Gemmæ fanum	531
Pugnæ inter Protestantium clāssē & Polinij triremes	536
Pugnæ, ad Poqueram, Pater- nam, Guajaras, Ohauem, Valoriū, Guadim, Gadoram, ad Frexillianam, Rubricam, Arboram 581. <i>et sequent.</i>	
Pugna ad Nicosiam	676
ad Famagustam	688
Pusinium	515

Q

Q Vadrangulares ædes Au- reliani	379
Quejarim capiunt Christiani	629
Quintellus captus	420
Qinxada occisus	630

R

R Abastenum obsessum, <i>ære</i>	
capta	542
Ragazzonus ep. Famagust.	
Venetias it	689
Ragusia Epidaurus fuisse cre- ditur	701
Ramerius interfectus	431
Rangonius marchio captus	387
Rapinus	163
Rauetotius interfectus	373
Reialgar herba	582
Reinoldi cuiusdam temeritas	802
Remberti pons occupatus	518
Renardi Castrum op.	371
Renata Ferrariensis Lud.	211
F.	380
Renatus Balietus	137
Renatus Biragus	Procācell. 850
Renatus Roanus Pontius	535
Renati Sabaud. Tendæ, comi- tis F. cædes	272
Renaudius cæsus	394
Rentius captus	440
Retensis inf. capta	150
Reualia vrbs illuc translatum commercium	840
Reualiensis portus captus & direptus	457
Rheni comes grandior natu occisus, iunior læsus & Rho- dani	414
Rheni inundatio	725
Ricardus Angliæ rex Cyprum capit	668
Richardi mons op.	156

I N D E X.

ter	521	tum	827
Sanpetrus Ornanus Corsus vxorem occidit 64. occisus ipse	67	Scrupus Anglus	814
Sanromanius	299.516	Sebastianus Albaspineus	850
Sanfacus exercitum conscribit	422	Sebastianus Lucemburgicus Martigius 286. occisus	434
Santalbanus captus	435	Sebastianus Venerius Corcyrae praef. 662. eius felix successus	666
Santandreas	425.428	Segurius Pardallanius	437
Santangelus occisus	517	Sel. Solimani F. classem parat contra Christianos 171. temulentus 649. Michium salutat regem Cypri 651. Cyprijs bellum inferre statuit 656. Stephano mittit sceptrum & vexillum 796	
Santeranus	381	Senarpontius Condai legatus	270
Santarduelius Burgi praef. occisus	514	Sequana fl.	91
Santaudentius Bricomotij frater vulneratus	394	Seriniacus Terridae frater	377
Saraceni nomina vrbibus imponunt ex situ 559 quomodo annos numerent	569	Seriphus Mutabar Arabiae felix princeps	761
Saracenus Iacobus Almanfor	555	Serona capta	627
Sarra Martinengus comes	282. 722	Serra vulneratus	405
Sarrauahia flu.	258	Sfortia comes Sanflorius	357
Sarrusius captus	420	Sicurtius Beina	17
Saturiona regulus	243	Sigismundus Augustus Poloniae rex	224
Scabini Rupellani	119	Sigismundus Gonzaga	727
Schacus Tecmasses rex Pers.	761	Siluester Coracius	69
Scipio Fliscus Lud. F.	549	Sinanes purpuratus	571
Scipio Picolomineus interfec-tus	414	Sipetra	128
Scipio Vrgeanus	538	Sirochus Alexandriae praefes	739
Scloppetorum gestatio prohibita	783	Sleuicensis ditio	38
Scodra vrbs	720	Smaragdi catinum Genuae	597
Scoti reginam suam accusant in Anglia 821. illorum ius ad regnum Angliae	469	Solarius mons	573
Scriptum Legatorum Scotiae contra Mariam reg. prola-		Soldatellus laesus	709
		Solis aspectus sanguinolentus visus	801
		Soppotum captum 721 dedi-	

I N D E X.

non habent libera consilia
701
Venetorum armamentarium
incensum 660. eorum classis
665. 676. 687
Veracus captus & dimissus 832
Vercellæ 70
Vergis oblecta 617
Vespasianus Gonzaga 9
Vesuna Petrocoriorum 301
Vetus-villa E. T. 270
Viana op. à Brederodio relicta
15
Vicanus-pons 152
Victorini Strigelij mors 451
Vidus Dallonius Ludensis co-
mes 145
Vidus Chabotus Iarnacus San-
tonum regulus 119
Vilhelmus Heflus 40
Vilhelmus Parkerus 460
Vilena arx 215
Villenocius occisus 131
Villera in Retia filua cast. 549
Vincentius Marius Priulus ex-
sus 688
Vincentius Quirinus occisus
747
Vincentius Racosij leg. 676
Vincentius Roias 618
Vinciguerra Arcuensis 730
Vittenbergensis Catechismus
800
Vla arx capta & incensa 234
Vlcinium obsessum deditum
722

Vlfensis arx
Vlricus Megalopolitanus 4
Vlricus Viglius Zaichem
804
Vltionis diuinæ insignie exten-
plum
Vluzalis Calaber pirata 66
Volfangus Baioarus Biponti-
dux 348. eius scriptum ad re-
gem 349. eius exercitus duci
350. moritur 355. funus 79
Volfebutelum arx 121
Voltradas Mansfeldius 51
Voueliana filua 517
Vrbani II diploma 759
Vrsinus Pallas 442
Vrina reg. à Laudonerio captus
247
Vulfinium obs. 691

X

X Enodochium Constanti-
nopoli extractum 653
Xeques Maurorum 568

Z

Z Abres naues 318
Zacharias Salomo 723
Zaneus Iaderam appulsus 661.
præfectura priuatus 690
Zacynthus a Turcis vastata 719
Zannetus 676
Zatmarum arx deditum 9

F I N I S.